

ជានីម — លេខដប់ប្រាំបី

ប៊ីដង ២៥០

Jeff Pippenger

2026-02-25

ឥឡូវនេះ យើងនឹងពិចារណាអំពីន័យបង្កប់ខ្លួនៗនៃខ្លឹមសារនៃដប់ប្រាំបី នៃជានីមដែលដប់ប្រាំបី
ហើយបន្ទាប់មក នាយកបន្ទាត់ទាំងបីនៃ «250» ឆ្នាំ
ចូលមកក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃខ្លឹមសារដប់ប្រាំបី
ដែលមានសម្រាប់ចេញនៅក្នុងសម្រាប់ប្រាំបីនៃយើង នៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស.។ បន្ទាប់មកនៃ «250»
ឆ្នាំ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 457 មុន គ.ស. បញ្ចប់នៅឆ្នាំ 207 មុន គ.ស.
នៅក្នុងរាជវង្សនៃអង្គរពលេងដែលចាប់ផ្តើមដោយសម្រាប់ប្រាំបីហ្វូរៀ
ហើយបញ្ចប់ដោយសម្រាប់ប្រាំបីនៃយើង។ «250» ឆ្នាំ ក្នុងបន្ទាត់របស់នាង
បញ្ចប់ជាមួយនឹងបុរេត្ថិសាស្ត្រប៊ីដងមានរបស់ក្នុងស្ថានភាព
ដែលគួរឱ្យមានការពិចារណាដោយឆ្នាំ 313, 321 និង 330។ «250» ឆ្នាំ របស់សហរដ្ឋអាមេរិក
បញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 4 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2026។

ខុសពី Nero គំរោងឱ្យបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃប្រសាសន៍សាហាវក្នុងពេលនៃការសាកល្បង
ដំបូងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងលោកិយទាំងមូល។ ខុសឆ្នាំ 457
មុន គ.ស. ដាក់ Trump នៅចំណុចក្នុងរាជវង្សនៃយោធារាងសម្រាប់ប្រាំបី។
រយៈពេលនៃលោកស្រីនិងចេញពីឆ្នាំ 1776
ក៏សម្រាប់ចំណុចក្នុងរាជវង្សនៃសម្រាប់អារក្សត្ថិបុរាណនាធិបតីចុងក្រោយរបស់ Trump
ផងដែរ។ ដើម្បីដាក់ខុសទាំងនេះឱ្យស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងត្រឹមត្រូវរបស់វា
យើងនឹងពិចារណាជាមុនសិនអំពី 12 និងការដួលរលំរបស់ Russia និង Putin។ បន្ទាប់មក
ខុសពី «250» ឆ្នាំ បន្ទាប់មកខុសនៃរាជវង្សនៃ Hasmonian។
នៅពេលដែលខុសទាំងនេះគួរឱ្យមានដាក់ជាសម្រាប់ យើងនឹងដាក់ Peter ឱ្យស្របតាម
Panium។ នៅពេលដែលខុសទាំងនេះគួរឱ្យមានដាក់ជាសម្រាប់ យើងគួរតែអោយស្គាល់មានថា
ត្រឹមត្រូវថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 គួរឱ្យមានកែតម្រូវ និងបុរាណសាស្ត្រដូចមុន
ហើយថាវាជាសារនៃសៀវភៅ Joel។

ស្ថិតិអ្វីស្នើយ៉ាងយូរ និងពុទ្ធិមេ ស្ថិតិចេញអែស៊ីប

បុរេត្ថិសាស្ត្រដែលបានបំពេញខ្លឹមសារនៃក្នុងសម្រាប់ប្រាំបីហ្វូរៀ
ស្របតាមនឹងបុរេត្ថិសាស្ត្ររបស់ស្ថិតិអ្វីស្នើយ៉ាងយូរ។
នៅពេលដែលអោយគួរឱ្យមានសំអាតបរិសុទ្ធ
ហើយគួរឱ្យមានបុរាណវិទ្យាឱ្យបុរាណសាស្ត្រនៃក្រុងចុងក្រោយ
ការគ្រប់គ្រងរបស់លោកមានក្នុងខ្លឹមសារនៃដប់ប្រាំបីនៃស្នើយ៉ាងយូរដោយទីវង្គត។

នៅឆ្នាំដែលស្ថិតិអ្វីស្នើយ៉ាងយូរ ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់លើបល្ល័ង្កមួយ
ដ៏ខ្ពស់ ហើយគួរឱ្យមានលើកឡើង ហើយព្រះសុភមង្គលរបស់ទ្រង់បានពេញព្រះវិហារ។ អសោយ
6:1។

មុនពេលការស្តារប្រាប់អ្វីស្នើយ៉ាងយូរ មានការបោះឆ្នោតដែលគាត់មានសម្បត្តិចេញមក
ជាការបោះឆ្នោតដែលស្របតាម និងគួរឱ្យមានការបោះឆ្នោតរបស់ពុទ្ធិមេ។

កុណាមបន្ទាប់ពីដឹងជម្រះនៃសមរភូមិវាហរៀ អ៊ូស៊ីយ៉ា និងបំភ្លឺមេ
គឺជានិមិត្តរូបនៃស្តេចខាងត្បូងមួយអង្គ
ដល់ចិត្តរបស់គាត់គួរមានលើកឲ្យខ្ពស់ឡើង ហើយមានប្រហោរ
ដោយស្រងែរកការបញ្ចូលអំណាចរដ្ឋរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងអំណាចសាសនាចក្រ
នៃពលរដ្ឋអ៊ូស៊ីយ៉ាមានពុយាយាមបញ្ចូលសាសនាចក្រ និងរដ្ឋជាមួយគ្នា
ដើម្បីលង់នៃលើកឡើងរបស់គាត់មានផ្លូវជានិមិត្តរូបជាមុននៃសញ្ញារបស់សក្តរសាហា។

ហើយទេវតាទីបីមានតាមមកក្រោយពួកគេ ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា
បើអ្នកណាថ្វាយបង្គំសក្តរសាហា នឹងរួបរួបស្រា
ហើយទទួលសញ្ញារបស់វានៃលើកឡើងរបស់ខ្លួន ឬនៃលើកឡើងរបស់ខ្លួន
អ្នកនោះនឹងដឹកស្រាព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដល់មានចាក់ឥតលាយចូលក្នុងពងនៃស្រែចេកគឺក្រោធរបស់ទ្រង់
ហើយអ្នកនោះនឹងគូររងទុក្ខខវេទនាដោយខ្លួនឯង និងសុពាន័ជ័រ
នៃចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនៃចំពោះមុខកូនចៀម។
ហើយផ្តល់នៃទុក្ខខវេទនារបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ច
ហើយពួកគេគ្មានស្រែចេកសម្រាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
គឺអស់អ្នកដល់ថ្វាយបង្គំសក្តរសាហា នឹងរួបរួបស្រា
និងអ្នកណាដែលដល់ទទួលសញ្ញានៃឈ្មោះរបស់វា។ វិវរណៈ 14:9-11។

ដូច្នេះ អ៊ូស៊ីយ៉ា បន្ទាប់មកតំណាងឲ្យស្តេចក្តីសុលាប័ជាបន្តបន្ទាប់
ចាប់តាំងពីពេលដល់គាត់ពុយាយាមដោយការប្រហោរ ដើម្បីបញ្ចូលសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋជាមួយគ្នា។ បន្ទាប់មក គាត់តំណាងឲ្យការគ្រប់គ្រងរួមដល់អស់មត្តភាព
មានជាមួយនឹងកូនបុរសរបស់គាត់ អស់រយៈពេលដប់មួយឆ្នាំ។
អ៊ូស៊ីយ៉ាមានរស់នៅអស់រយៈពេលដប់មួយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការប្រហោររបស់គាត់។
ការចាប់ផ្តើមនៃការប្រហោររបស់គាត់ ជានិមិត្តរូបនៃច្បាប់ថ្មីនៃអានុក្រម
ដល់កូននោះ សាសនាចក្រ និងរដ្ឋ គួរមានបញ្ចូលគ្នា ហើយសញ្ញារបស់សក្តរសាហា
គួរមានអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ដប់មួយឆ្នាំក្រោយមក គាត់មានសុលាប័
ដល់តំណាងឲ្យទីបញ្ចប់នៃរាជ្យរបស់គាត់ជាស្តេចនៃគរខាងត្បូង គឺយូដា
ដល់ជាដទៃនៃដីដង្កោ ដល់គឺជាសហរដ្ឋអាមេរិក។

នៃកូនទំនាក់ទំនងខាងពុយាករណ៍ជាមួយបុគ្គលម៉េ អ៊ូស៊ីយ៉ាតំណាងឲ្យយូដា
គឺជាទីកន្លែងរៀន និងប្រកួតស្មោះនិយមក្នុងតំបន់នេះ
ចំណែកបុគ្គលម៉េតំណាងឲ្យអហេស៊ីប ដល់ជាអំណាចនាគ
ហើយសាសនារបស់វាគឺវិញ្ញាណនិយម។
នៃពេលស្តេចទាំងពីរគួរមានពិចារណាជាបន្ទាប់គ្នា
អ៊ូស៊ីយ៉ាលង់ជារូបប្រៀបធៀបនៃទីកន្លែងរៀនទៀត
ហើយរួមគ្នាពួកគេក្រោយជានិមិត្តរូបនៃប្រជាជាតិពីរ អហេស៊ីប
និងយូដាជានិមិត្តរូបនៃសាសនាវិញ្ញាណនិយម និងប្រកួតស្មោះនិយមក្នុងតំបន់នេះ។
ពួកវាជានិមិត្តរូបនៃរដ្ឋ និងព្រះវិហារ។ យុទ្ធសាស្ត្រនយោបាយរបស់រដ្ឋ
និងអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះវិហារ ដល់ពួកវាតំណាងឲ្យ
នៃពេលដល់ពួកវាគួរមានតម្រឹមជានិមិត្តរូបតម្លៃ មានប្រជាជាតិពីរ ដូចជាពួកម៉េឌី
និងព័រស៊ី ដូចជាអហេស៊ីប និងសូដុរបស់ហាវ៉ា ដូចជាស្តេចនៃសាធារណរដ្ឋ
និងស្តេចនៃប្រកួតស្មោះរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដូចជានគរខាងជើង
និងនគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល និងយូដា ព្រមទាំងរួមហកាន និងរួមហាប។

ក្នុងនាមជានិមិត្តរូបនៃគម្ពីរ ពួកគេត្រូវបានគេដាក់ជាមួយគ្នាតាមបែបព្យាករណ៍
ដោយព្រះវិហារនៃក្រុងយូសាឡីម ជាកន្លែងដែលទាំងអស់ស៊ីយ៉ា
និងបុគ្គលមេមានស្រីរកការថ្វាយព្រះបូជានៅក្នុងព្រះវិហារក្រុងយូសាឡីម។
បុរាណាចារ្យ ដល់ទាំងពីរប្រហែលប្រឆាំងនឹងទិសការតម្លៃយន្តោះ។

វាជាការសំខាន់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ការប្រហែលរបស់ស្ថាប័នទាំងពីរ
គឺទាក់ទងនឹងព្រះវិហារនៃក្រុងយូសាឡីម
ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារដែលដានីយ៍ដែលបានឃើញព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងជំពូកទីដប់។
បុរាណាចារ្យស្ថាប័នរបស់ស្ថាប័នទាំងពីរនេះ ស្របគ្នានៅសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែន
ហើយដោយការនោះ ពួកគេចាប់ផ្តើមសក្តិភាពរបស់ខ្លួននៅឆ្នាំ ២០១៤។
ពួកគេទាំងពីរត្រូវបានលើកឡើងដោយជ័យជម្នះខាងយោធា
ដែលត្រូវបានគំរាមដោយសង្គ្រាមរ៉ាហ្សៀននៅក្នុងខាងដប់មួយ។
រ៉ាហ្សៀសម្រាប់ព្រះវិហារនៃគម្ពីរមួយនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ
និងសហភាពប៊ីជាននៃច្រហប់ចុងអាទិត្យ។ វាក៏ជាព្រះវិហារនៃការផ្តល់បុគ្គលិកជំនុំជម្រះ
ស្ថិតនៅក្នុងជំនុំដែលមានជ័យជម្នះផងដែរ។

បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 2014 ស្ថាប័នដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនបំផុតបានប្រកាសបំណងរបស់ខ្លួន
លើការនឹងឈររក្សាភាពបុរាណាចារ្យនៃឆ្នាំ 2015។ នៅឆ្នាំ 2020
ស្ថាប័នដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនបំផុត ដែលគំរាមឱ្យស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ
បានទទួលប្រសិទ្ធភាពមួយ ដែលនៅពេលក្រោយនឹងត្រូវបានព្យាយាម។ នៅឆ្នាំ 2022
សង្គ្រាមអ៊ុយក្រែនបានកាន់តែឡើង។ បន្ទាប់មក Trump បានរំលឹកឡើងវិញ
ក្នុងការបំពេញខែ 13 នៅក្នុងការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 2024។ នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023
សំឡេងមួយនៅក្នុងទីរាស្ត្របានត្រូវបានបន្តឡើង។ ចុងទី 31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2023
ស្ថានភាពស្ថាប័នត្រូវបានប្រែសម្រួលឡើងវិញ
ដូចជាស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋផងដែរនៅក្នុងការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 2024 នៅពេលដែល
Trump បានរំលឹកឡើងវិញ ហើយបន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 2025
ការសាកល្បងនៃគ្រឹះស្ថានបញ្ចប់ដោយការមកដល់នៃការសាកល្បងនៃព្រះវិហារ។

១៩៨៩

សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានបើកត្រួតពិនិត្យនៅឆ្នាំ 1989 មានពីរផ្នែក។
សមភាពព្យាករណ៍នៃចលនាកំណើតម្តង និងខ្ទង់ក្រោយបុរាណមួយខាង ដានីយ៍លើ 11
ត្រូវបានបើកត្រួតពិនិត្យនៅពេលតម្លៃ។ មានច្បាប់ព្យាករណ៍មួយចំនួនដែលត្រូវបានប្រើ
ដើម្បីបង្កើតសារដ៏ប្លែកនៃ 40។ សេចក្តីពិតខុសៗទាំងនោះឯង
ឥឡូវនេះជាគន្លឹះចំពោះបុរាណាចារ្យស្ថាប័នកំណើតនៃដល់នោះ
ដែលក្នុងនោះត្រូវបានព្យាករណ៍ទាំងនោះត្រូវបានរកឃើញ។ ខ្ញុំនឹងលើកឧទាហរណ៍មួយ។

នៅឆ្នាំ ១៩៨៩ មិនទាន់មានការយល់ដឹងអ្វីមួយនៅក្នុងអាជ្ញាធរទីស្តីម្នាក់ទៀតនឹងអ្វីដែល
លទ្ធផលបុរាណមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៍ដែលគំរាមឱ្យនោះឡើយ។
ការខ្វះខាតនៃកត្តានោះមានពីរផ្នែក។
មិនមានការយល់ស្របអំពីអត្ថន័យនៃលទ្ធផលទាំងនោះទេ។
អ្នកដទៃអាចមានការយល់ដឹងអំពីលទ្ធផលទាំងនោះ បានលើកយកគំនិតមនុស្សដែល
លាយបញ្ចូលជាមួយទេវតាប្រែសម្រួលដែលក្នុងជំនឿ និងកាក្ខន្តិក
គឺជាមរតកសិទ្ធិកំណើតដែលពួកគេបានទទួលពីបុព្វបុរសរបស់ពួកគេក្នុងការប្រហែលឆ្នាំ

១៨៦៣ នៅពេលដែលពួកគេបានបំពេញតួនាទីនៃហែលាមិនស្មោះត្រង់បង្កគ្នា
ក្នុងការបោះឆ្នោតមូលដ្ឋានរបស់យើងប្រាំមួយ
គំនិតឯកជនទាំងនោះអំពីអ្វីដែលខណ្ឌទាំងនោះមានន័យ
គឺល្អអំពីផ្នែកគុណនៃការបកស្រាយដោយខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ។
គំនិតរបស់ពួកគេអំពីខណ្ឌទាំងនោះ មិនផ្ទុយនឹងការអនុវត្តតុលាការណាមួយមុន ឬជា
ញឹកញាប់ផ្ទុយនឹងមូលដ្ឋានសន្តិសុខនៃពួកគេទេទាល់តែដាក់អំពីខណ្ឌទាំងនោះទេ។

អ្វីដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងខណ្ឌទាំងនោះ
គឺជាការយល់ដឹងដ៏ស្របគ្នាជានិច្ចអំពីខណ្ឌទាំងប្រាំមួយទាំងអស់។
សារដែលយើងបានឃើញមានភាពស្របគ្នានោះឯង
បានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំឲ្យបង្ហាញការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំ ទោះបីខ្ញុំដឹងថា
អាជីវនិស្សិតទាំងមូលបដិសេធនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានយល់ក៏ដោយ។
អ្វីដែលយើងបានយល់អំពីខណ្ឌទាំងនោះ ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូងក្នុងឆ្នាំ
1996 ហើយការយល់ដឹងដែលបានដាក់បង្ហាញនៅទីនោះ កាន់តែរឹងមាំឡើងតែប៉ុណ្ណោះ
ខណៈដែលពេលវេលាបានរំកិលផ្លាស់ប្តូរការយល់ដឹងសាមសិបឆ្នាំ!

បុរសនិប្រឹក្សានុបដៅអំពីការយល់ដឹងដំបូងបំផុតនៅក្នុងទស្សនាវដ្តី The Time of the
End នោះអ្នកនឹងឃើញ Testimonies, volume 9, page 11។ បុរសឆ្នាំមុន 9/11
ទស្សនាវដ្តីនោះចាប់ផ្តើមដោយ 9/11។
មួយក្នុងចំណោមការយល់ដឹងទាំងនោះដែលបានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ គឺការយល់ថា
នៅក្នុងខ ៤០ “នៅគ្រាចុងបញ្ចប់” ស្តេចខាងជើង និងស្តេចខាងត្បូង
គឺជាអំណាចខាងវិញ្ញាណ មិនមែនជាអំណាចតាមអក្សរសាស្ត្រទេ។ នៅពេលនោះ
ខ្ញុំបានដឹងរួចហើយថា បងស៊ី White បាននិយាយថា សៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ
គឺជាសៀវភៅតម្លៃ ហើយថា ខុសពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលបាននៅក្នុងដានីយ៍លែ
នោះយ៉ូហានបានយកមកបន្តនៅក្នុងវិវរណៈ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថា នៅក្នុងវិវរណៈជំពូក
១១ ដែលបានសម្រេចក្នុងបុរេត្តិសាស្ត្រវិញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798;
សេចក្តីអធិប្បាយរបស់បងស៊ី White លើជំពូកនោះ បង្រៀនយ៉ាងច្បាស់ថា
ហាងគឺជាអសីតុទ្ធាងវិញ្ញាណ ហើយនាងក៏បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដូចគ្នាថា
នៅក្នុងវិវរណៈជំពូក ១៧ ស៊ីតេស្តេយ៉ាដែលអង្គុយលើសត្វ
នោះគឺជាហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចទាំងពីរនោះដោយបងស៊ីតែ មាននៅក្នុងសៀវភៅ
The Great Controversy
ហើយសេចក្តីអធិប្បាយទាំងនោះបានភ្ជាប់សាក្សីភាពរបស់យ៉ូហាន
និងដានីយ៍លែចូលជាមួយគ្នា។ និយមន័យនៃស្តេចខាងត្បូងនៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១១
គឺជាអំណាចដែលគ្រប់គ្រងអសីតុទ្ធ
ហើយស្តេចខាងជើងគឺជាអំណាចដែលគ្រប់គ្រងហាប៊ីឡូន។ នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរ
និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍បានផ្តើមការរួមគ្នា ដើម្បីបង្កើតសេចក្តីពិតមួយ
ដោយនាំដានីយ៍លែ និងវិវរណៈមកភ្ជាប់គ្នា ដើម្បីបញ្ជាក់ចំណុចនោះ
នោះជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំមិនអាចលះបង់ទៅឱ្យអ្នកទេវវិទូដទៃទៀតបាន ឬទៅឱ្យ
មេដឹកនាំដទៃទៀតដែលខ្លួនឯងដោយផ្ទាល់ដេញតម្លៃនៃគំនិតរបស់ខ្លួនឯងណាមួយ
ក៏បានឡើយ។

ដើម្បីបើកបញ្ចប់ទទួលបាន ពុទ្ធលមើ និង អ៊ូស៊ីយ៉ា ជានិមិត្តសញ្ញានៃសង្គមរាស្ត្ររៀន និងនិយមន័យក្នុងក្រឹត្យរឿងបន្ទាប់ពីចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានលើកតម្កល់ឡើង គឺត្រូវស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយសេចក្តីពិតដែលថា ពុទ្ធលមើ គំណាងឲ្យអំណាចនាគ ដល់ឈ្មោះអំណាចគំណាងរបស់រូប ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកត្រូវបានបញ្ជាក់អំណាចគំណាងនោះ ដល់ឈ្មោះ ពុទ្ធលមើ នៅក្នុងខនីស្ត 1989។ ការបង្កើតខ្ពស់គុណខាងបុរេគតិសាស្ត្រទាំងនេះ មានគោលបំណងច្បាស់លាស់ និងសំខាន់។

អ៊ូស៊ីយ៉ា ទទួលសញ្ញារបស់សត្វព្រៃ នៅពេលដែលគាត់ព្យាយាមនាំឲ្យសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប មករួមគ្នា។ អ៊ូស៊ីយ៉ា គឺជាស្រុកដ៏រុងរឿង ហើយស្រុកដ៏រុងរឿង គឺជាអាក្រក់ម៉ង់សំខាន់មួយ នៅដើមដំបូងនៃសត្វព្រៃ ក្នុងឆ្នាំ 1989។ តើស្រុកដ៏រុងរឿង គឺជាសហរដ្ឋអាមេរិក ឬក៏ជាព្រះវិហារអាដរនេទីសូចងទីបំផុត?

អស់អ្នកដទៃនៃសត្វព្រៃនោះប្រកាន់យកគំនិតខុសគ្នាថា ស្រុកដ៏រុងរឿង គឺជាព្រះវិហារអាដរនេទីសូច

ព្រមទាំងអ្នកណាមួយដោយសារតែប្រកាន់យកដូចនោះ—នឹងអះអាងថា ភូមិសាស្ត្រដ៏រុងរឿង នៅក្នុងខនីស្តស៊ីបប្រាំ នោះច្បាស់ណាស់ជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដូចនេះ សម្រាប់ពួកគេ នោះមានន័យថា ភូមិ និងស្រុក គឺជានិមិត្តសញ្ញាដូចគ្នា។ ឧទាហរណ៍ថា នោះជាការកែតម្រូវប្រែប្រួលមនុស្សធម៌មក។

អ៊ូស៊ីយ៉ា គឺជាទីកន្លែងដ៏រុងរឿង ហើយ បក្សលមើ គឺជាអស៊ីប។ អ៊ូស៊ីយ៉ា ក្នុងនាមជាទីកន្លែងដ៏រុងរឿង មានសុនដៃពីរ គឺ ប្រកួតស្ដេចនិយម និង សាធារណរដ្ឋបនីយម។ ការសម្របសម្រួលខ្លួនខាងនយោបាយរបស់ បក្សលមើ គឺកុម្មុយនិស្តនិយម និងទម្រង់ផ្សេងៗរបស់វា ហើយការសម្របសម្រួលខ្លួនខាងសាសនារបស់ បក្សលមើ គឺវិញ្ញាណនិយម និងទម្រង់ផ្សេងៗរបស់វា។ លក្ខខណៈមួយនៃអំណាចនាគ គឺថា វាជាសហព័ន្ធមួយ ប៉ុន្តែហើយក្នុងក្រុមហ៊ុន ដល់ជាទីកន្លែងដ៏រុងរឿង នោះ គឺជាជាតិមួយកម្រិតដែលមានសុនដៃពីរ។

ដោយឡែក ១១:៤០ បានបញ្ជាក់ថា សហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាអំណាចគំណាងរបស់សាសនាចក្រហ្នាប នៅពេលដែលសហភាពសូវៀតត្រូវបានបោះបង់អោយចេញនៅឆ្នាំ ១៩៨៩។ សេចក្តីពិតនេះស្របគ្នានឹងក្នុងនាមរបស់សត្វសាហាវដែលមានសុនដៃពីរ ឡើងពីផែនដី នៅក្នុងវិវរណៈ ១៣ ពីព្រោះសៀវភៅទាំងពីរនេះគឺដូចគ្នា។

ហើយឧទាហរណ៍ស្រដៀងគ្នាមកពីផែនដី; វាមានសុនដៃពីរដូចកូនចៀម ហើយវានិយាយដូចនាគ។

ហើយវាអនុវត្តអំណាចទាំងអស់របស់សត្វទីមួយនៃចំពោះមុខវា ហើយផ្ទុកវិញនៃនីតិ និងអស់អ្នកដទៃនៃសត្វព្រៃនៃនីតិនោះ ច្បាស់បង្កប់សត្វទីមួយ

ដល់ប្រសិនបើសាហាវរបស់វាបានជាស្របច្បាប់វិវរណៈ 13:11, 12។

វិវរណៈ ជំពូក ១៣ កំណត់សហរដ្ឋអាមេរិកថាជាអំណាចគំណាងរបស់សាសនាចក្ររួមក្នុងកាតូលិក ពីព្រោះសត្វព្រៃនៃនីតិ «ប្រើអំណាចទាំងអស់របស់» សត្វដែលឡើងពីសមុទ្រ ដល់ឈ្មោះមក «នៅចំពោះមុខវា»។ ក្នុងខនី ២

នាគនរូបបែបពហុវេនីយមមានបុរាណឲ្យសាសនាចក្ររួមក្នុងកាតូលិកនូវអំណាច បល្ល័ង្កក និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំរបស់វា។ ពាក្យដែលត្រូវបានបកប្រែថា «អំណាច» មានន័យថា អំណាច ប៉ុន្តែក្នុងខនី ១២ វាជាពាក្យមួយផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានបកប្រែថា «អំណាច» ដល់មានន័យថា «សិទ្ធិអំណាចដែលមានបុគ្គលឲ្យ»។

សហរដ្ឋអាមេរិកជាអំណាចតំណាងរបស់សមត្ថកិច្ចប៉ាប
ដល់ការប្រឆាំងនឹងការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ដល់ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស
និងសេចក្តីច្បាប់របស់ខ្លួនដល់សមត្ថកិច្ចប៉ាប ដូចមានកំណត់ទុកនៅក្នុងខេត្ត
ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនេះ ក្នុងរដ្ឋបាលប្រជាជនមានតំណាងជាមុនដល់សហរដ្ឋអាមេរិក
ដល់នឹងផ្តល់ «ទេសភាព និងទីពឹង» របស់ខ្លួនផងដែរ
ដើម្បីបង្កើនកិច្ចការក្នុងការកែលម្អរបស់អំណាចសមត្ថកិច្ចប៉ាប។

នៅពេលដែលសមត្ថកិច្ចទាំងបីនៃខេត្តដប់ ខេត្តដប់មួយ និងខេត្តដប់ប្រាំ
មានសមត្ថកិច្ចពេញលេញក្នុងបុព្វតុតិសាស្ត្រ អង្គទីយ៉ូកុស ម៉ាញ៉ូស
មានសុចរិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចនីមួយៗ។ ការពិគ្រោះបញ្ជាក់ថា
អំណាចដល់ការប្រឆាំងនឹងការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សទាំងបីនេះ គឺជាអំណាចតំណាងរបស់សភានោះ
ពីព្រោះជានិច្ចកាល គឺអង្គទីយ៉ូកុស ហើយអង្គទីយ៉ូកុស នៅក្នុងឆ្នាំ 1989
គឺជាអំណាចតំណាងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។

សង្គមទាំងបីដែលនៅដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃខេត្តដប់ប្រាំមួយ
មានសញ្ញាសមត្ថកិច្ចនៃអាណាចក្រ និងអូមហេតា
ហើយក៏មានរចនាសម្ព័ន្ធនៃចក្ខុវិស័យផងដែរ។ ក្នុងសង្គមទីមួយ និងសង្គមទីបី
គឺសហរដ្ឋអាមេរិក ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណអាណាចក្រ
និងអូមហេតានៅក្នុងសង្គមដំបូង និងសង្គមចុងក្រោយ។
សង្គមទាំងបីដែលនៅដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃខេត្តដប់ប្រាំមួយ
ក៏មានសញ្ញាសមត្ថកិច្ចនៃចក្ខុវិស័យផងដែរ។ អំណាចតំណាងរបស់អ៊ុយក្រែន
គឺជាសង្គមនៅកណ្តាល ដល់កំណត់ឱ្យការបោះឆ្នោតរបស់ waymark កណ្តាល
នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃក្រុមភាសាព្រះវិហារ «សច្ចកិច្ច»។
សង្គមទាំងបីតំណាងឱ្យឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យ ដល់មានន័យថា
ពួកវាតំណាងឱ្យ «បុព្វតុតិសាស្ត្រដែលលាក់កំហែង» នៃខេត្តស៊ីប។

ខេត្តដប់មួយនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់មួយ កំណត់ឆ្នាំ ២០២៣
ថាជាចំណុចដល់ស្ថានភាពទាំងពីរគ្រប់គ្រងបុរសឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ដានីយ៍ដៃ ជំពូកដប់មួយ
ខេត្តដប់មួយ កំណត់រយៈពេលបុព្វតុតិសាស្ត្រដូចគ្នានោះដែរ។ បន្ទាត់ព្យាករណ៍ខាងក្នុង
និងបន្ទាត់ព្យាករណ៍ខាងក្រៅ ស្របគ្នានៅឆ្នាំ ២០២៣។ បន្ទាត់ខាងក្នុងគឺជា
«រឿង» ដល់ដានីយ៍ដៃមានយល់ ហើយបន្ទាត់ខាងក្រៅគឺជា «និមិត្ត»
ដល់គាត់មានយល់។

ការសាកល្បងព្រះវិហារដល់ដានីយ៍ដៃមានបង្ហាញ មានចាប់ផ្តើមនៅចុងទីមុខពីរ
ហើយមុខពីរឆ្នាំក្រោយពី 9/11 ដល់ជាចំណុចដល់អសោយមានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ
នាំអ្នកទៅដល់ឆ្នាំ 2023។ អសោយកំណត់អត្តសញ្ញាណការស្តាប់របស់អូស្ត្រីយ៉ា
បន្ទាប់ពីមានរស់នៅជាមួយរោគយុលដ៍អស់ដប់មួយឆ្នាំ នៅ 9/11។
កិច្ចការនៃការសង់ព្រះវិហារឡើង មានសារៈសំខាន់ដោយដំបូងគេត្រូវដាក់គ្រឹះ
ហើយបន្ទាប់មកសង់ព្រះវិហារឡើង និងដាក់ថ្មដំបូង
ដល់បន្ទាប់មកនាំទៅដល់ការសាកល្បងលើតម្កល់ទីបី
ដល់ការប្រឆាំងនឹងការបំប្លែងគ្រួសារបន្ទាប់មកនៃ លើវិន័យ ជំពូក ២៣។
កិច្ចការខាងក្នុងនៃដំណើរការអស់កល្ប
គ្រប់គ្រងសមត្ថកិច្ចក្នុងអំឡុងបុព្វតុតិសាស្ត្រនៃបន្ទាត់ខាងក្រៅ។
នៅក្នុងខេត្តដប់មួយ ពូជីន គ្រប់គ្រងបុរសជាត្រូវដោយបុគ្គលមើល ហើយសុតចេញអូស្ត្រីយ៉ា

ហើយសុតចេខាងតុបូងនឹងត្បូងដោយកំហឹង ហើយនឹងចេញមកចុះបាំងនឹងគាត់
គឺនឹងចុះបាំងនឹងសុតចេខាងជើង ហើយគាត់នឹងលើកទ័ពយ៉ាងច្បាស់ឡើង;
ប៉ុន្តែកែងទ័ពជាច្បាស់នេះនឹងត្បូងបុគ្គលទៅក្នុងដៃរបស់គាត់។
ហើយនោះពេលដែលគាត់មានដកយកកងទ័ពជាច្បាស់នេះទៅហើយ
ចិត្តរបស់គាត់នឹងត្បូងលើកឡើងដោយអំណួត;
ហើយគាត់នឹងបំផ្លាញមនុស្សជាច្បាស់មិនៈ
ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនត្បូងបានពង្សនឹងដោយការនោះទេ ដានីយ៍លែ 11:11, 12។

«បុគ្គលម៉េ ខ្មះការប្រុងប្រយ័ត្ននដើម្បីបំប្រើប្រាស់ជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនឱ្យបានល្អ។ បុរសិនបើគាត់មានបន្ទុកប្រើប្រាស់ភាពជោគជ័យរបស់ខ្លួនទៅមុខទៀត បុរសលែងជាគាត់នឹងក្លាយជាម្ចាស់លំនឹងគរទាំងមូលរបស់អាន់ទីយ៉ូកុស; ប៉ុន្តែ ដោយពេញចិត្តគតិរមិត្តការគំរាមកំហែងប៉ុន្មាន និងពាក្យគំរាមប៉ុន្មាន គាត់មានចង់សន្មតិភាព ដើម្បីអាចប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលតាមគណៈ សក្តរធាតុដ៏ព្រៃផ្សៃរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការរំខាន និងគ្មានការគ្រប់គ្រង។ ដូច្នេះ បន្ទាប់ពីមានឈ្នះសក្តររបស់ខ្លួនហើយ គាត់វិញត្រូវបានឈ្នះដោយអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួន ហើយដោយកុលចេតិយមោះដ៏មហិមាដ៏លើកកម្ពស់នឹងបានបង្កកើតឡើង គាត់មានចំណាយពេលវេលារបស់ខ្លួនក្នុងការជប់លៀង និងអំពើអាក្រក់អាក្រក់។»

«ព្រះទ័យរបស់គាត់បានត្រូវលើកខ្ពស់ឡើងដោយសារដោតដ៏យូររបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់បានដោយណាស់ពីការត្រូវបានពង្សាវតីដោយវា ដុំបិតការប្រព្រឹត្តិរបស់វាដោយគុណកិត្តិយសដល់គាត់បានផ្ទុក បានបណ្តាលឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់គាត់ផ្ទាល់ប្រហែលប្រឆាំងនឹងគាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានលើកខ្ពស់ឡើងនៃព្រះទ័យរបស់គាត់ បានត្រូវសម្រស់ដោយយូរយ៉ាងពិសេស ជាងគេក្នុងការប្រព្រឹត្តិរបស់គាត់ចំពោះពួកយូដា។ ដោយបានមកដល់ក្នុងយូសេប៊ុស គាត់បានថ្កោលទោសយូដាជាទីនោះ៖

ហើយមានបំណងប្រាថ្នាដោយខ្មាំងចង់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃព្រះវិហារ ដល់ផ្ទុយនឹងក្រឹត្យវិន័យ និងសាសនានៃទីកន្លែងនោះ; ប៉ុន្តែដោយត្រូវបានរារាំង ទោះបីដោយការលំបាកដោយខ្មាំងក៏ដោយ គាត់បានចាកចេញពីទីនោះដោយពោរពេញដោយកំហឹងនេះសន្មតថាចំពោះជាតិយូដាទាំងមូល

ហើយក្នុងរយៈពេលនោះបានចាប់ផ្តើមការបៀតបៀនដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាច និងឥតមេត្តាប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ នៅអាឡិចសាន់ឌ្រា ជាទីដែលពួកយូដាបានរស់នៅតាំងពីសម័យអាឡិចសាន់ឌ្រា និងមានវិកាយនឹងសិទ្ធិពិសេសនៃប្រជាពលរដ្ឋបង្កើនទទួលបានការពេញព្រះទ័យបំផុត នោះ មានមនុស្សស្នាក់នៅក្នុងការបៀតបៀននេះចំនួនសិបបីនាក់ តាម Eusebius ហើយហុកសិបបីនាក់ តាម Jerome។ ការប្រហែលរបស់ពួកអស៊ីប និងការសម្លាប់រដ្ឋបាលពួកយូដា ពិតប្រាកដណាស់

មិនមែនជាការដល់អាចពង្សាវតីគាត់ក្នុងនាមរបស់គាត់ឡើយ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ

គ្រប់គ្រាន់សុទ្ធជឺតបំផុតណាញ់ទាំងស្រុង។» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

ជ័យជម្នះខាងយោធារបស់ បុត្រឡមេ ភីឡាហ្វើរ នៅរាហ្វើរ ក្នុងឆ្នាំ 217 មុន គ.ស.
មិនមានពង្សាវតារ បុត្រឡមេ ឡើយ ប៉ុន្តែវាមានបណ្តាលឲ្យ
«ចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកឡើង»។ ជ័យជម្នះក្នុងសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែន
ក៏នឹងមិនពង្សាវតារ ពូទីន ដៃ ប៉ុន្តែវានឹង «លើកចិត្តរបស់គាត់ឡើង»
ដូចដែលជោគជ័យខាងយោធាមានបណ្តាលឲ្យសត្វចេ អ៊ូស៊ីយ៉ា
លើកចិត្តរបស់ទ្រង់ឡើងដែរ។

ហើយអ៊ូស៊ីយ៉ាបានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេទាំងកងទ័ពទាំងមូលនូវខ្សែ លំពែង មួកសឹក
អាវការពារ ធុន និងអង្ករសម្រាប់បោះថ្ម។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតនូវក្រុងយូសាឡី
មន្ទីរគ្រឿងយន្តគងលើបុរសមានបុរាណបុរាណឡើង សម្រាប់ដាក់នៅលើបំប
និងលើកំពែងការពារ ដើម្បីបញ្ចេញ និងថ្មដ៏ធំៗដោយវា។
ហើយកម្រិតឈ្មោះរបស់ទ្រង់បានលូសសាយទៅឆ្ងាយណាស់
ដូច្នេះទ្រង់បានទទួលជ័យយ៉ាងអស្ចារ្យ រហូតដល់ទ្រង់មានកម្ពស់មាំមួន។
ប៉ុន្តែក្តោលទ្រង់មានកម្ពស់មាំមួនហើយ
នោះចិត្តរបស់ទ្រង់បានត្រូវលើកឡើងដល់សេចក្តីវិនាសរបស់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់បានប្រព្រឹត្តកំលាំងទាំងនឹងព្រះយេស៊ូវជាព្រះរបស់ទ្រង់
ហើយបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីដុតគ្រឿងក្រអូបនៅលើអាសនៈគ្រឿងក្រអូប។ ២ រហូតសត្វ ២៦:១៤-១៦។

សត្វចេពីរអង្គគឺនៅភាគខាងត្បូង
ដែលចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានលើកឡើងដោយសារជ័យជម្នះខាងយោធា
បានព្យាយាមចូលទៅក្នុងព្រះវិហារដូចគ្នា ហើយថ្ងៃយកងាយមួយ
ដែលមានកប្បែងច្រវាក់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យឆ្លង។ ក្នុងករណីទាំងពីរ
បូជាច្រវាក់បានប្រឆាំងនឹងការប៉ុនប៉ងរបស់សត្វចេមានអំនួតទាំងនោះក្នុងការឆ្លងដូច្នេះ។
បន្ទាប់មក សត្វចេមួយអង្គបានចាប់ផ្តើមការសងសឹកទាំងនឹងពួកយូដា
ហើយអង្គមួយទៀតត្រូវបានវាយប្រហារនៅថ្ងៃសងដោយជំងឺយូលង់។

បូជាច្រវាក់អាស៊ីយ៉ាបានចូលតាមក្រោយគាត់ទៅ
ហើយជាមួយនឹងគាត់មានបូជាច្រវាក់របស់ព្រះយេស៊ូវចំនួនបីតែសិបនាក់
ជាមនុស្សសកលាហន។ ពួកគេបានប៉ះទង់នឹងសត្វចេអ៊ូស៊ីយ៉ា
ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «អ៊ូស៊ីយ៉ា ការដុតគ្រឿងក្រអូបថ្ងៃយកងាយព្រះយេស៊ូវ
មិនមែនជាកិច្ចចង់ដែលសមនឹងអ្នកទេ គឺសម្រាប់តែពួកបូជាច្រវាក់ កូនចៅអឺរ៉ុន
ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ដុតគ្រឿងក្រអូបប៉ុណ្ណោះ។ ចូរចេញពីបរិសុទ្ធនៅ
ដូច្នេះអ្នកបានរំលងហើយ
ហើយការនេះក៏នឹងមិននាំឲ្យអ្នកមានកិត្តិយសពីព្រះយេស៊ូវជាព្រះដែរ»។
នោះអ៊ូស៊ីយ៉ាខឹងជាខ្ពស់ ហើយកាន់កាប់គ្រឿងក្រអូបនៅក្នុងដៃ
ដើម្បីដុតគ្រឿងក្រអូប។ ខណៈដែលគាត់កំពុងខឹងនឹងពួកបូជាច្រវាក់
នោះយូលង់ក៏បានឡើងលើថ្នល់របស់គាត់ នៅចំពោះមុខពួកបូជាច្រវាក់
ក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងអាសនៈគ្រឿងក្រអូប។ ហើយអាស៊ីយ៉ា
ជាមហាបូជាច្រវាក់ ព្រមទាំងពួកបូជាច្រវាក់ទាំងអស់ បានមើលទៅលើគាត់ ហើយមើល!
គាត់មានយូលង់នៅលើថ្នល់របស់គាត់។
ពួកគេក៏បណ្តាញគាត់ចេញពីទីនោះជាបន្ទាន់ មិនហើយ
គាត់ផ្ទាល់ក៏ប្រញាប់ចេញទៅដែរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានវាយប្រហារគាត់ហើយ។

សុតចេអូស៊ីយ៉ាបានកុលាយជាមនុស្សល្អដ៏រហូតដល់ថ្ងៃស្អែករបស់គាត់
ហើយរស់នៅក្នុងផ្ទះដាច់ដោយឡែក ដោយព្រោះគាត់ជាមនុស្សល្អដ៏
ដុបិតគាត់ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ។ វិញ្ញាបនបត្រ
ជាកូនបុរសរបស់គាត់ វាបានគ្រប់គ្រងលើវាដង ហើយវិនិច្ឆ័យបុរសជននៃស្រុក។
ឯការផ្តល់ទៀតនៃព្រឹត្តិការណ៍របស់អូស៊ីយ៉ា ទាំងដើមទាំងចុង នោះអសោយ
ជាពុយាការី កូនបុរសរបស់អាម៉ុស បានកត់ត្រាទុក។ ២ រហូតដល់ ២៦:១៧-២២។

ក្នុងឆ្នាំ 2014 ពួកសកលនិយមនៃអឺរ៉ុប និងរបបរបស់លោក Obama
បានផ្តួចផ្តើមបដិវត្តន៍ពណ៌មួយលើជាតិអ៊ុយក្រែន។ នៅឆ្នាំ 2022
បុរសស្រីបានចាប់ផ្តើមការឈ្លានពានមួយ
ដល់នូវទីបំផុតនឹងនាំទៅកាន់ជ័យជម្នះសម្រាប់លោក Putin និងបុរសស្រី;
ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយ Ptolemy និង Uzziah ជាសុតចេទាំងឡាយនៃទិសខាងត្បូង។
ខទីដប់ពីរចង្អុលថា បន្ទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់លោក Putin "his heart shall be lifted up; and
he shall cast down many ten thousands: but he shall not be strengthened by it."
បន្ទាប់មក
បុរសស្រីសាស្ត្របានកត់ត្រាអំពីការរលំចុះជាបន្តបន្ទាប់នៃអាណាចក្ររបស់គាត់។

ការរលាយហាក់ទៅជាបន្តបន្ទាប់នោះ បាននាំទៅដល់ស្តេចក្រីស្តលាបរបស់គាត់
ហើយនៃពេលវេលា អាន់ទីយ៉ូខុស មហា តបស្តង់ចំពោះការហត់បង់របស់គាត់នៃវិញ្ញាបនបត្រ
អាន់ទីយ៉ូខុស មិនបានបុរសមុខជាមួយ ប៉ុន្តែមើល ភីឡាប៉ាទី ទៀតឡើយ; នៅពេលនោះ
អាន់ទីយ៉ូខុស កំពុងតែដោះស្រាយជាមួយកុមារីយកម្មងេមុនាក់
ដល់នូវពេលវេលានោះជាអ្នកគ្រប់គ្រងអេហ្ស៊ីប។
កុមារមុនាក់គឺជានិមិត្តរូបនៃជំនាន់ចុងក្រោយ ដូច្នេះ នៅកម្រិតមួយ សុតចេកុមារដល់
អាន់ទីយ៉ូខុស យកលុះនៃប៉ានីយ៉ូ គឺជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃគ្រាខាងត្បូង។
នៅកម្រិតជាក់ស្តែង សុតចេកុមារនោះគំរាមឲ្យភាពទន់ខ្សោយ
បើប្រៀបនឹងកម្ពុជាឯរបស់ អាន់ទីយ៉ូខុស។

«សន្តតិភាពដល់បានសន្តតិដូចមានរវាង Ptolemy Philopater និង Antiochus
បានបន្តគម្រោងពេលវេលាប្រឆាំងនឹង ក្នុងអំឡុងពេលនោះ Ptolemy
បានស្តាប់ដោយសារភាពមិនចេះអត់ទប់ និងការប្រព្រឹត្តកំហុសពុករលួយ
ហើយត្រូវបានស្តង់ដារដោយកូនបុរសរបស់គាត់គឺ Ptolemy Epiphanes
ដល់នូវពេលវេលានោះជាកុមារមានអាយុបួន ឬប្រាំឆ្នាំ។
នៅក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានោះ Antiochus
បន្ទាប់ពីបានបង្កការបោះបង្គោលនៅក្នុងនគររបស់ខ្លួន ហើយបានវាយយក
និងរៀបចំតំបន់ខាងកើតឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការចុះចូលរបស់ពួកគេឡើងវិញ
គាត់ក៏មានពេលទំនេរសម្រាប់សហគ្រាសណាមួយ នៅពេលដែល Epiphanes
វ័យក្មេងបានឡើងគ្រងបល្ល័ង្កក្នុងស្រុកអេហ្ស៊ីប;
ហើយដោយគិតថានេះជាឱកាសល្អមកសម្រាប់ពង្រីកអាណាចក្ររបស់ខ្លួន
មិនគួរឲ្យរហូតដល់ទៅឡើយ គាត់បានប្រមូលកងទ័ពយ៉ាងសម្បូរមួយ «ធំជាងមុន»
(ដុបិតគាត់បានប្រមូលកម្ពុជាជាច្រើន និងទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនក្នុង
សេដ្ឋកិច្ចរបស់គាត់ទៅភាគខាងកើត)
ហើយបានចេញដំណើរទៅប្រឆាំងនឹងអេហ្ស៊ីប
ដោយរំពឹងថានឹងទទួលបានជ័យជម្នះដ៏ងាយស្រួលលើស្តេចទាហាននោះ។
តើគាត់បានជោគជ័យយ៉ាងដូចម្តេច យើងនឹងឃើញក្នុងមាតិកាដទៃ;

ដុបិតនៃទីនេះភាពសុមុតសុមាញថ្ងៃមិញចូលមកក្នុងកិច្ចការនៃគម្រោងនេះ
ហើយក្នុងអង្គការថ្មីៗគួរឱ្យមាននាចូលមកលើឆាកនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ»។ Uriah Smith, Daniel
and the Revelation, 255.

សុតចេញទិសខាងត្បូង

ដើម្បីបង្ហាញប្រាប់អំពីជំហានចុងក្រោយរបស់រុស្សី
គឺជាការរៀបរាប់អំពីជំហានចុងក្រោយរបស់សុតចេញខាងត្បូងតាមទំនាយ។
លក្ខខណៈតាមទំនាយមួយនៃសុតចេញខាងត្បូងខាងវិញ្ញាណ
ដែលមានមកដល់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រតាមទំនាយនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
គឺបង្ហាញបង្ហាញនូវទិសដៅនៃទីបញ្ចប់របស់វា។
នេះគឺជាលក្ខខណៈតាមទំនាយមួយនៃសុតចេញខាងជើង និងហោរាក្នុងក្បួនយោធន៍ដើម។
អំណាចទាំងបីដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់ Armageddon សុទ្ធជាតម្លៃនៃទីបញ្ចប់ដែលគួរឱ្យ
នក់ណាត់សម្រាប់យ៉ាងជាក់លាក់នៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អ្វីក៏ដោយដែលនឹងកើតមានឡើងចំពោះ Putin និងរុស្សី នោះនឹងគួរឱ្យមានបង្ហាញជាក់
រួចក៏ជាមុនដោយខុសប្រវត្តិសាស្ត្រមុនរបស់សុតចេញខាងត្បូង។

ឧទាហរណ៍នានាអំពីវិនាសកម្មរបស់សុតចេញខាងត្បូងខាងវិញ្ញាណ
គួរឱ្យមានបង្ហាញបង្ហាញនូវវិនាសកម្មរបស់សុតចេញខាងត្បូងខាងវិញ្ញាណដំបូង
គឺបុរាណសាស្ត្រដែលមិនជឿព្រះ ក្នុងអំឡុងសម័យបដិវត្តន៍។
វិនាសកម្មរបស់នគរខាងត្បូង រួមបញ្ចូលទាំងវិនាសកម្មរបស់សុតចេញខាងត្បូងផងដែរ។
វិនាសកម្មរបស់នាហ្មឺនអៀង រួមបញ្ចូលនឹងវិនាសកម្មរបស់បុរាណសាស្ត្រ
ហើយគួរឱ្យគិតនឹងវិនាសកម្មរបស់នគរខាងត្បូងបន្ទាប់ ដែលជារុស្សី។ រុស្សី
ក្នុងនាមជាសុតចេញខាងត្បូងសម័យទំនើប បានចាប់ផ្តើមដោយបដិវត្តន៍
ដូចជាបុរាណសាស្ត្រ ក្នុងនាមជាសុតចេញខាងត្បូង បានចាប់ផ្តើមដោយបដិវត្តន៍ដើម។

បដិវត្តន៍ជាលក្ខខណៈពិសេសមួយនៃនាគ
ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃសុតចេញទាំងឡាយខាងត្បូង។ នាគ
ដែលជានិមិត្តសញ្ញាចម្បងនៃសុតចេញខាងត្បូង គឺសាតាំង
ហើយនៃពេលវេលាដែលវាប្រយោជន៍បដិវត្តន៍មួយនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃហេសុស្រគុស៍
នោះក្នុងរំពងកំឡុងពេលមកពីស៊ីឡានស្ទី ហើយបំផ្លាញវា។
ការបោះបង្ហាញរបស់វានៅស៊ីឡានស្ទីកាលពីដើម
គឺជាអាណាហ្គាននៃការបោះបង្ហាញរបស់វានៅចុងបញ្ចប់នៃហេសុស្រគុស៍។

នៅឆ្នាំ ១៧៩៨ បុរាណសាស្ត្របានឡើងកាន់បល្ល័ង្កតាមន័យទំនាយ
ជាសុតចេញខាងត្បូងខាងវិញ្ញាណ ក្នុងអំឡុងបដិវត្តន៍ហាវង។
បដិវត្តន៍នោះបានបំបែកបក្សប្រឹក្សានៃកាតូលិកបុរាណសាស្ត្រនានានៅអឺរ៉ុប
ហើយនៃទីបំផុតបានឈានទៅដល់បដិវត្តន៍រុស្សី
ដែលក្រោយមកនោះក៏គួរឱ្យមានបន្តតាមដោយបដិវត្តន៍បុលសេដ្ឋកិច្ចឆ្នាំ ១៩១៧។

បដិវត្តន៍រុស្សី ឆ្នាំ 1917 មានពីរជំហានសំខាន់ៗ គឺ៖ បដិវត្តន៍ខ្សែមុខ៖
(ដែលបានផ្តួលរំលំរបបរាជានិយមសាវ័រ បញ្ចប់អំណាចផ្តាច់ការ
និងបង្កើតរដ្ឋធម្មនុញ្ញប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យនូវមួយ
នៃកំណត់ត្រាអំឡុងពេលនៃអំណាចទ្រព្យជាមួយស្រៀត) និងបដិវត្តន៍ខ្សែក្រោយ
(ដែលគេហៅថាផងដែរថា បដិវត្តន៍បុលសេដ្ឋកិច្ច)

ដល់ក្នុងនោះពួកបុលសពិកក្រោមការដឹកនាំរបស់លេនីន
បានដណ្តើមអំណាចតាមរយៈរដ្ឋប្បវេណី នាំឲ្យមានការបង្កើតការគ្រប់គ្រងរបស់សូវៀត
និងផ្តល់ឆ្នាំ១៩១៧កាន់សង្គមនិយម/កុម្មុយនិស្ត។

នៃក្នុងការវិភាគបុរេតុតិសាស្ត្រ និងទ្វីបតិបដីវត្តត្រី
(ជាពិសេសតាមទស្សនវិស័យម៉ាកសនិយម ដូចជាប្រហែល Trotsky, Luxemburg
និងអ្នកដទៃទៀតដែលផ្តើមការប្រែប្រួលសង្គមរៀងគ្នា) បដិវត្តន៍ហាវ៉ង (1789-1799)
ជាញឹកញាប់ត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាគំរូគំណាង
ឬផ្តល់ជាគំរូដល់សម្រាប់ដំណើរនៃវិវត្តន៍ការណ៍រុស្ស៊ី។
ជំហានពីរនៃបដិវត្តន៍ហាវ៉ងដែលបានក្លាយជាគំរូគំណាងសម្រាប់ដំណាក់កាលរុស្ស៊ីទាំងនេះ
គឺ៖

- ដំណាក់កាលដំបូងបែបមធ្យម/រដ្ឋប្បវេណី (ប្រហែល ឆ្នាំ 1789-1792)
ដល់ស្របគ្នានឹងបដិវត្តន៍ខែកុម្ភៈ។
ដំណាក់កាលហាវ៉ងនេះបានចាប់ផ្តើមដោយការវាយលុកគុកហាស៊ីយ៉េ
ការកោះប្រជុំសភាគំណាងប៊ីរ៉ូណៈ/រដ្ឋប្បវេណី
ការលុបបំបាត់សិទ្ធិអភិសិទ្ធិប្រកបដោយសក្តិភូមិ សេចក្តីប្រកាសអំពីសិទ្ធិមនុស្ស
និងការបង្កើតរបបរដ្ឋប្បវេណីមធ្យម/រដ្ឋប្បវេណីក្រោមការដឹកនាំរបស់ពួក
Girondins និងក្រុមអ្នកកែប្រែបែបមធ្យម។
វាបានផ្តល់លំហូរដល់របបរដ្ឋប្បវេណីមធ្យម
ប៉ុន្តែនៅតែរក្សាទុកធាតុនានាដែលគ្រប់គ្រងបែបប្តីប្រពន្ធអា/សេដ្ឋកិច្ច
និងរចនាសម្ព័ន្ធអំណាចទ្រ/អំណាចដែលមានការប្រកួតប្រជែងគ្នា (ឧទាហរណ៍
រវាងសភា និងរបបរដ្ឋប្បវេណីដែលនៅសេសសល់)។ ដូចគ្នានេះដែរ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 1917
បានបញ្ចប់របបគុសា
ប៉ុន្តែនៅតែរក្សាទុកធាតុនានាដែលគ្រប់គ្រងបែបប្តីប្រពន្ធអា
និងអំណាចទ្រ/អំណាចមួយសូវៀត។
- ដំណាក់កាលវិវត្តន៍/យ៉ាកូហ្វាំង (ប្រហែលឆ្នាំ 1792-1794)
រួមទាំងការបង្កើតសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត Louis XVI
និងរដ្ឋប្បវេណីភាពភ័យខ្លាចក្រោម Robespierre
និងយ៉ាកូហ្វាំង/គណៈកម្មាធិការសុវត្ថិភាពសាធារណៈ) ស្របគ្នានឹងបដិវត្តន៍ខែកុម្ភៈ
(បុលសពិក)។ ពួកយ៉ាកូហ្វាំងបានដណ្តើមអំណាចពីពួក Girondins
ដែលមាននិន្នាការមធ្យមជាង តាមរយៈសកម្មភាពវិវត្តន៍ ប្រកាសសាធារណរដ្ឋប្បវេណី
បង្កក្របបដិវត្តន៍
និងជំរុញបដិវត្តន៍ឲ្យឆ្លងកាត់ការប្រែប្រួលសង្គមកាន់តែជ្រាលជ្រៅ
និងការការពារប្រឆាំងនឹងការគំរាមកំហែងពីក្នុង/ពីក្រៅ។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀប
ដែលពួកបុលសពិកបានផ្តល់លំហូរដល់របបរដ្ឋប្បវេណីមធ្យម/អានុន
ពង្សីនៃការគ្រប់គ្រងរបស់វណ្ណៈកុម្មុយនិស្ត/របបរដ្ឋប្បវេណីនៃវណ្ណៈកុម្មុយនិស្ត
និងជំរុញសង្គមនិយមបដិវត្តន៍ឲ្យរីករាលដាល។

ការប្រែប្រួលទាំងនេះបញ្ជាក់ឲ្យយើងឃើញថា បដិវត្តន៍ជាញឹកញាប់ដើរតាមលំនាំមួយ៖
មានការបោះបង់ទូលំទូលាយដំបូងប្រឆាំងនឹងរបបចាស់
(ដឹកនាំដោយកុម្មុយនិស្ត/វណ្ណៈប្តីប្រពន្ធអា)
បន្ទាប់មកមានការដណ្តើមអំណាចក្នុងខ្លួនខ្លួនក្នុងរូបរាងមុនដោយពួកវិវត្តន៍
ដើម្បី «សង្គ្រោះ» និងផ្តើមបដិវត្តន៍កាន់តែជ្រាលជ្រៅឡើងក្នុងកណ្តាលវិបត្តិ។

ពួកបុលសេនិកខ្មែរនិងឯកអគ្គរដ្ឋទូតបារាំងមកពិចារណាដោយចៃដន្យ ដោយមើលឃើញថា ការបោះឆ្នោតប្រើប្រាស់ពួកគេប្រហាក់ប្រហែលនឹងរបបបុរាណរបស់យ៉ាកូហ្វាំង—ដែលជាការចាស់ ហើយដើម្បីបង្កើនសក្តានុពលរបស់បដិវត្តន៍។

វត្តមាននិយមន័យបង្កើនក្នុងស្ថានភាពដូចជា បុរាណបដិវត្តន៍រុស្ស៊ី របស់ គ្រូស៊ី (ដែលបានប្រៀបធៀបយ៉ាងច្បាស់លាស់ដំណាក់កាល «អំណាចទុរ» នៅរុស្ស៊ីទៅនឹងចលនាវិវត្តន៍សង្គ្រាមក្នុងគ្រួសារហ្វាំង) និងក្នុងសំណើរបស់រ៉ូសាលីចស្ត័រ អំពីវិវត្តន៍ការណ៍នៅរុស្ស៊ី ដែលបានបង្កើតសម្គាល់ថា រយៈពេលដំបូងនៃបដិវត្តន៍រុស្ស៊ី (ខែមីនា-ខែតុលា) ដើរតាមគំរោងរបបបដិវត្តន៍ហ្វាំង (និងអង់គ្លេស) ដោយការដណ្តើមអំណាចរបស់បុលសេនិកសុរាបគុនានឹងការឡើងកាន់អំណាចរបស់យ៉ាកូហ្វាំង។

ពុទ្ធិស្វ័យតែងតែបង្កើនក្នុងបញ្ចប់ដោយការប្រៀបធៀបនឹងការចាប់ផ្តើម ហើយការរលំនៃណាប៉ូឡេអុង ក្នុងនាមជាសត្វចង្វាក់ខាងត្បូងខាងវិញ្ញាណទីមួយ បានអនុវត្តតាមសញ្ញាសម្គាល់នានានៃដើមបដិវត្តន៍ ហើយក្នុងការផ្ទុះផ្ទុះនេះ វាបានកំណត់ឱ្យការរលំនៃសហភាពសូវៀត។

ការស្តាប់ហាក់បង្កើនអំណាចជាបន្តបន្ទាប់ (មួយជំហានមុតងៗ) របស់ណាប៉ូឡេអុង សុរាបគុនាយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងការផ្តាច់ជាបន្តបន្ទាប់ និងការរលំសាបសូន្យនៃឆ្នាំ 1991 របស់សហភាពសូវៀត ក្នុងក្របខណ្ឌនីមិត្តភាពរវាងខ្មែរ និងក្នុងនោះដំណាក់កាលពីរបបបដិវត្តន៍ហ្វាំងបានកំណត់ជាមុនដល់ដំណាក់កាលខែតុលា និងខែតុលា ឆ្នាំ 1917 នៃបដិវត្តន៍រុស្ស៊ី។

ភាពសុរាបគុនានេះលាតសន្ធឹងបន្តទៅដល់ដំណាក់កាលបង្កើនបង្កើនក្រោយវ៉ាឌីកាល់ (Bonapartism) និងការរលាយបំបែកជាបន្តបន្ទាប់នៃមិនអាចជៀសវាងបានរបស់វា។ នេះយកមកដល់ទាំងពីរលំដាប់បុរាណសាស្ត្រទូទៅ និងពីការវិវត្តន៍បែបម៉ាកស៊ីនីយម (ជាពិសេសរបស់ Trotsky ក្នុង The Revolution Betrayed និងស្ថានភាពពាក់ព័ន្ធផុសងៗ) ដែលចាត់ទុកណាប៉ូឡេអុងជាក្នុងដើមនៃ Bonapartism។ របបបុរាណសាស្ត្រមួយដែលកើតឡើងក្រោយកំពូលវ៉ាឌីកាល់របស់បដិវត្តន៍ ផ្ទុះផ្ទុះក្នុងភាពរវាងវណ្ណៈនានា រក្សាទុកសមិទ្ធផលរចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗនៃបដិវត្តន៍ (ខណៈពេលបង្ការបង្កើនជំរុញប្រជាធិបតេយ្យរបស់វា) សុទ្ធជាបន្ទាប់គ្នាផ្ទុះខ្លាំង/យឺតយ៉ាវ-ការិយាធិបតេយ្យ ពង្រីកលើសកម្មភាព ហើយបន្ទាប់មកទទួលបានការរលំជាដំណាក់កាល ដែលនាំទៅរកការសង្គ្រាមវិញ្ញាណក្ខន្ធក្នុងខ្មែរនៃប្រៀបធៀប។

ការឡើងកាន់អំណាចតាមបែបណាប៉ូឡេអុងរបស់ណាប៉ូឡេអុង មានភាពសុរាបគុនានឹងការបង្កើនបង្កើនអំណាចតាមបែបស្ថាប័ននិយម បន្ទាប់ពីដំណាក់កាលវ៉ាឌីកាល់យ៉ាកូហ្វាំង និងបុរាណបដិវត្តន៍ (1794) រដ្ឋាភិបាលឌីរ៉េនដ៍ (1795-1799) បានបន្តបន្ទាប់ ហើយបុរាណបដិវត្តន៍ 18 Brumaire របស់ណាប៉ូឡេអុង (1799) បានបង្កើតរបបក្នុងស្ថានភាព បន្ទាប់មកប្រជាធិបតេយ្យ (1804)។ គាត់បានផ្ទុះផ្ទុះមិនមែនជាបដិវត្តន៍បុរាណសាស្ត្រទាំងមូល ប៉ុន្តែជាគំរោង (ក្រុមណាប៉ូឡេអុង ការបញ្ចប់សិទ្ធិពិសេសក្នុងក្រុម រដ្ឋប្បវេណីការដ្ឋាន) ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាស្ថាប័នក្រោមអំណាចគ្រប់គ្រងបែបផ្តាច់ការ កិត្តិយសយោធា និងវេនធីមីយ៉ុយ។

បន្ទាប់ពីដំណាក់កាលវិវត្តិកាលបុរសវិក/ខត្តែល និងការសាកល្បងដំបូងៗនៃបែបសូវៀត
ការខូចខ្វះខាតនៃបែបប្រយុទ្ធកុរទិចបានចាប់ផ្តើមតាំងឡើង
(ជាពិសេសចាប់ពីពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ ១៩២០)។
ការប្រមូលផ្តុំអំណាចរបស់សុតាលីនបានផ្ដល់លំហូរដល់ការប្រឆាំងខាងឆ្វេង បង្កឱ្យអនុវត្ត
“សង្គមនិយមកុនុងបុរេសេតម្តាយ”
ហើយបង្កកើតរបបផ្តាច់ការបែបនគរហាល/យោធា-ប្រយុទ្ធកុរទិច។
សង្គមកិច្ចដែលមានការផ្ទុះឡើងនៃការ
និងទុរពុយសម្បត្តិដែលត្រូវបានផ្ទុះឡើងជាមុនសិទ្ធិជាតិ (ជាសមិទ្ធផលសុទ្ធស្រុងខែតុលា)
ត្រូវបានរកស្វែង
ប៉ុន្តែត្រូវបានបម្លែងឱ្យក្លាយជាឧបករណ៍របស់រណៈមានឯកសិទ្ធិមួយ
ខណៈដែលអនុវត្តជាតិនិយមត្រូវបានបោះបង់ចោល។

នៅក្នុងករណីទាំងពីរ ថាមពលបដិវត្តន៍ត្រូវបាន «បង្កក»
ហើយបង្កើនទៅក្នុងអំណាចរដ្ឋ និងការពង្រីកអំណាចក្រោមបុគ្គលតម្លៃនាក់
ឬយន្តការតម្លៃ (Trosky បានហៅរបប Stalin យ៉ាងច្បាស់ថា ជាទម្រង់មួយនៃ
«Bonapartism សូវៀត» ដដែលស្រដៀងនឹងអំណាចក្ររបស់ Napoleon
ជាងសាធារណរដ្ឋកុងស៊ុល)។

ការដួលរលំជាបន្ទាប់ៗតាមជំហាន

នេះគឺជាការតម្កើងសុទ្ធស្រុង—ការផ្តាច់ចុះមិនមែនជាពិរុទ្ធិការណ៍កុលាមៗតម្លៃនោះទេ
ប៉ុន្តែជាសិរីបន្តបន្ទាប់នៃការសិក្សាវិចារី ដែលត្រូវបានជំរុញដោយការពង្រីកហួសកម្រិត
ការផ្ទុះឡើងខាងក្នុង ភាពជាប់គាំងក្នុងសង្គម
ការហត់បង់ការគ្រប់គ្រងលើតំបន់ជ្វា កំណើតម្រង់ដល់បរាជ័យ
និងការរលាយចុងក្រោយ/ការស្តារឡើងវិញ។

ផុនកែនាប៉ូឡូអៀន (1812 ដល់ 1815)

- 1812៖ ការលុកលុយបុរេសេស្តីដ៏មហនុភាយ—Grande Armée (ទាហាន 600,000 នាក់)
ត្រូវបានបំផ្លាញស្រេចទាំងស្រុងដោយបញ្ចហានផុនកែផុតផុត រដូវរងា
និងការតស៊ូប្រឆាំង។ ជាចំណុចបត់ដ៏មហនុភាយមួយ
ដែលបណ្តាលឱ្យហត់បង់កិត្តិយស និងកម្ពស់មនុស្សយ៉ាងធំធេង។
- 1813៖ សម្ព័ន្ធមិត្តភាពបង្កើតឡើងប្រឆាំងនឹងគាត់; បរាជ័យនៅ Leipzig
("Battle of the Nations")—ការហត់បង់សម្ព័ន្ធមិត្តភាពអាល្លឺម៉ង់ និងដៃគូទាំងឡាយ;
អំណាចក្រចាប់ផ្តើមរួមគ្នា។
- ១៨១៤៖ សម្ព័ន្ធមិត្តភាពលុកលុយចូលបុរេសេស្តីរវាងទ្វាល់; ប៉ារីសត្រូវដួលរលំ;
ណាប៉ូឡូអៀនដាក់រាជ័យចុះ ហើយត្រូវបាននិរទេសទៅកាន់អាល្លឺម៉ង់។
- 1815៖ ការវិលត្រឡប់មកវិញរយៈពេលខ្លី (រយចុង) ការបរាជ័យចុងក្រោយនៅវ៉ាតឡី;
ការនិរទេសជាអចិន្ត្រៃយ៍ទៅកាន់កោះសង់តឡេណា;
រាជវង្សប្តូរប្រុងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ
(ការត្រឡប់មកវិញរបស់បុរេសេស្តីមិនមែនជាផលបដិវត្តន៍ ទោះជាមិនមែនទាំង
ស្រុងក៏ដោយ—ការផ្តាច់បុគ្គលផុនកែច្បាស់/រដ្ឋបាលមួយចំនួននៅតែបន្តមានជីវិត)។

ភាគីសូវៀត (ទសវត្សរ៍ ១៩៧០ ដល់ ១៩៩១)

- ចុងទសវត្សរ៍ ១៩៧០-ទសវត្សរ៍ ១៩៨០៖ ភាពជាប់គាំងសង្គ្រាមក្រហម ("zastoi" ក្នុងការដឹកនាំរបស់ Brezhnev), ការខ្វះខាតរ៉ែ, ការយឺតយ៉ាវផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា, និងការប្រកួតប្រជែងអាវុធដ៏ធំបំផុតជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិក/NATO—ការពង្រីកហួសកម្រិតជាប្រព័ន្ធជាបំផុតរបស់សហភាពសូវៀតក្នុងតំបន់។
- ១៩៧៩-១៩៨៩៖ សង្គ្រាមអាហ្វហ្កានីស្ថាន—«វៀតណាម» របស់សូវៀត; ភាពជាប់គាំងដ៏ធំលើការបង្កើនចរន្តនៃធនធាន សីលធម៌ និងកិច្ចការពារអន្តរជាតិ (សូមកត់សម្គាល់ពីការប្រៀបធៀបដ៏ចម្បងក្នុងនោះ៖ នាប៉ូឡេអុងគ្រូឡាប្រឆាំងបំផុសឱ្យកើតឡើងនូវស្ថានភាពក្នុងស្រុក; សហភាពសូវៀតបានប្រឈមនឹងក្នុងស្រុកសមរភូមិដ៏រឹងមាំ និងពេញលេញដោយការតស៊ូប្រឆាំង)។
- ១៩៨៥-១៩៨៩៖ កំណែទម្រង់ perestroika/glasnost របស់ Gorbachev (ការព្យាយាម "សង្គ្រោះ" ប្រព័ន្ធដូចនឹងការកែសម្រួលខ្លួនឯងនៅក្នុងសម័យរបស់ណាប៉ូឡេអុង) ប៉ុន្តែវាបង្កឱ្យមានការបង្កើននូវភាពផ្ទុយគ្នាខាងក្នុង; បណ្តោះអាសន្នប្រឆាំងបំផុសឱ្យកើតឡើងនូវការប្រឆាំងក្នុងប្រទេស ហើយផ្តាច់ខ្លួនឱ្យរួច (ជញ្ជាំងប៊ែរឡាំងដួលរលំ នៅថ្ងៃទី ៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ របបនានាដួលរលំទូទាំងឆ្នាំ ១៩៨៩-១៩៩០)—ការហាត់បង្វែរ "អាណាចក្រខាងក្រៅ" ដូចគ្នាទៅនឹងការហាត់បង្វែររបស់ប្រព័ន្ធមិត្តរបស់ណាប៉ូឡេអុង។
- 1990-1991៖ វិបត្តិជាតិនិយមក្នុងសាធារណរដ្ឋទាំងឡាយប្រកាសអធិបតេយ្យភាព; រដ្ឋប្បវេណីរបស់ពួកគេដឹងនិយមន័យខ្លួនឯង ឆ្នាំ 1991 បរាជ័យយ៉ាងអាម៉ាស់; Gorbachev លាលែងពីតំណែងនៅថ្ងៃទី 25 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1991; សហភាពសូវៀតរលាយខ្លួននៅថ្ងៃទី 15។ ការស្ថាបនាឡើងវិញនៃសហភាពនិយមក្រឹតតាមមក (ការព្យាយាមដោយការឆក់សម័យ Yeltsin, ពួកអូឡីហ្គាក, ការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម) — ស្រដៀងនឹងការស្ថាបនាឯកជន Bourbon ឡើងវិញ: ធាតុរណ្តៅមុនបដិវត្តន៍ (ឬសមមូលរបស់វា) ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយរុញច្រានក្រោយទំនាក់ទំនងកម្រិតទាបបំផុតនៃបដិវត្តន៍ពេញលេញ ខណៈដែលនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រឆាំងប្រហារខ្លួន។

ក្នុងករណីទាំងពីរ «ចក្រភព» (ប្រព័ន្ធទីប្រឆាំង ទល់នឹង បុល្លកអ្វីប្រឆាំងក្រឹត/ឥទ្ធិពល COMECON របស់សូវៀត) ប្រហែលជាបានក្រៅចូលខាងក្នុង ការពុករលួយខាងក្នុងក៏ដូចជាបានត្រូវបាន វិបត្តិក្នុងក្រោយមួយលាតត្រដាងឱ្យយឺតយ៉ាវភាពទទេសអាកខាងក្នុង ហើយកម្រិតសង្គ្រាមចាស់ៗក៏បានត្រូវបានបំបាត់ដោយខ្លួនឯងឡើងវិញ (រាជានិយម/មូលធននិយម)។ ប្រឈមនឹងសង្គ្រាមថ្មី មិនអាចស្ងៀមស្ងួតបានឡើយ—ជា «សាជីវ្ទ្យមួយដ៏ល្អឥតខ្ចីនៅលើចំណុចកំពូលរបស់វា» ដូចដែល គួរតែស្មើ បានពោល—ពីព្រោះវាល្បឿនការបង្កក្រហមមូលដ្ឋានប្រជាធិបតេយ្យនៃបដិវត្តន៍ ខណៈពេលដែលការពារ (ប៉ុន្តែប៉ះពាល់) មូលដ្ឋានសង្គ្រាមក្រហមរបស់វា ចំពោះសមត្ថភាពខាងក្រៅដ៏ប្រឆាំង។ ការដួលរលំនៃសូវៀត មិនមែនជា «ភូមិភាគ» ឡើយ បើសិនជាយើងកំពុងស្វែងរកនូវផែនការ ប៉ុន្តែវាជាចំណុចបញ្ចប់នៃការពុករលួយខាងក្នុងដែលកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់

ដូចគ្នានឹងចក្ខុវិស័យរបស់ណាប៉ូឡេអុងក៏មិនមានរលាយហាត់ទៅក្នុងមួយយប់ដែរ
ប៉ុន្តែត្រូវបានសិក្សាច្បាស់តាមរយៈបរាជ័យជាបន្តបន្ទាប់ រហូតដល់ការសុភារឿងវិញ។

ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់របស់បុរសសេហ្វាវ៉ង់ និងសហភាពស្រៀត
ស្រួលតាមសាក្សីភាពរបស់ស្តេចអូស្ត្រីយ៉ា និងប៉ូតូលម៉េរី ប៉ូតូលម៉េរីទី៤ ភីឡាប៉ាទីរ
ទទួលបានជ័យជម្នះដាច់ខាតមួយនៃសមរភូមិវាហ្វៀ (ឆ្នាំ 217 មុន គ.ស.)
លើស្តេចភាគខាងជើង (អង់ទីយ៉ូកទី៣) ប៉ុន្តែ
«គាត់នឹងមិនត្រូវបានពង្សីវង្សដោយវាទេ»—គាត់ជឿជាក់ក្នុងសុភាព
ជំនួសឲ្យការបន្តបុរសប្រើប្រាស់ឧត្តមភាពនោះ បន្ទាប់មកវិលត្រឡប់ទៅរកភាពប្រណីត
និងការលើកតម្កើងខ្លួនឯង ហើយបន្ទាប់មក
(តាមកំណត់ត្រាដែលមានក្នុងសៀវភៅ 3 Maccabees 1-2)
ប៉ូតូលម៉េរីបានទៅទស្សនាក្នុងយូស្តាឡីមបន្ទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់គាត់។
ដោយសារចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកខ្ពស់ឡើង
គាត់បានព្យាយាមចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត
និងថ្វាយព្រះបូជាដោយខ្លួនឯង—ជាទង្វើនៃការដណ្តើមអំណាច
និងការប្រឆាំងតំបន់ព្រះពុទ្ធិ។ គាត់ត្រូវបានវាយប្រហារដោយព្រះជាម្ចាស់ (អរយៈពិការ)
ត្រូវបានបន្ទាបមុខ ហើយបានដាក់ទៅក្នុងការបៀតបៀនប្រជាជនរបស់ព្រះ។
ការគ្រងរាជ្យរបស់គាត់បន្ទាប់ពីនេះ គឺជាការផ្តាច់ជាបន្តបន្ទាប់
ការខូចខាតខាងសីលធម៌ ការបោះបង្គោលផ្នែក និងការហាត់បង្គំកម្ពុជា
រហូតដល់ស្តេចកូស្តាន់ប្រាប់គាត់។ នេះជាការបញ្ចប់កំណត់ត្រាដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ (2
Chronicles 26:16-21)
ដដែលចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកខ្ពស់ឡើងបន្ទាប់ពីជោគជ័យខាងយោធា
ហើយបន្ទាប់មកបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ដើម្បីបិទភ្នែក
(ជាការដណ្តើមគ្នាទីរបស់ពួកសង្ឃ) ហើយត្រូវបានវាយដោយជំងឺយូរលង់នៃលើចំងាស
ដដែលជាការជំនុំមុខជាសាធារណៈ និងអាចមើលឃើញបាន។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក
អូស្ត្រីយ៉ាស្តេចនៅក្នុងភាពឯកោ ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់
រហូតដល់ស្តេចកូស្តាន់—ជាការវិនាសយឺតៗ អូស្ត្រីយ៉ា ជំនួសឲ្យការបំផ្លាញកុលាម្យ។
ទាំងពីរគឺជាស្តេចខាងត្បូង ដដែលអំនួតរបស់ពួកគេបានបង្ហាញខ្លួនតាមរយៈការរំលោភ
ចូលទៅក្នុងព្រះវិហារនៅក្នុងយូស្តាឡីម
បន្ទាប់មកមានទីបញ្ចប់ដដែលបន្តបន្ទាប់និងសឹកស្តេចចុះជាបន្តបន្ទាប់
ជំនួសឲ្យការដួលរលំកុលាម្យ។ នេះគឺជាក្បួនតាមបុរាណសាស្ត្រសម្រាប់
«ស្តេចខាងត្បូង» គ្រប់រូបនៅពេលក្រោយ។

១៧៩៨៖ បុរសសេហ្វាវ៉ង់កុលាយជាស្តេចខាងត្បូងខាងវិញញ្ញាណ

នៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់» (1798) ហ្វាវ៉ង់ដដែលមិនជឿថាមានព្រះ (អំណាចដដែលទើបតែបានបង្ហាញលក្ខណៈខាងវិញញ្ញាណរបស់ស្រុកអេស៊ីរ៉ុន—ការបដិសេធព្រះយ៉ាងចំហ ដូចមានចែងក្នុង
វិរណៈ 11:8) វាយប្រហារស្តេចខាងជើង (ស្តេចហ្វាវ៉ង់)
ដោយចាប់ស្តេចហ្វាវ៉ង់ជាឈ្មួញ។ ណាប៉ូឡេអុង
គឺជាការប្រើប្រាស់អំណាចយោធានៃការវាយប្រហារនោះ។
ហ្វាវ៉ង់ពាក់មកដល់ស្តេចខាងត្បូងនៅឆ្នាំ 1798
ពីព្រោះវាជាការកើនឡើងវិញញ្ញាណអធ្យោបូជន៍
ដដែលស្រុកអេស៊ីរ៉ុនបុរាណផ្តាច់ហ្វាវ៉ង់បង្ហាញ។

ប៉ុន្តែ ដូចដែល Ptolemy មិនអាច «យកជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនឲ្យមានពញ្ចេលព្រៃបំផុត»
បានដែរ ដំណាក់កាលវិវត្តន៍នៃប្រព័ន្ធគំណត់ទីតាំងក៏មិនអាចរកស្រានុក
ឬនាំចេញសមិទ្ធផលរបស់ខ្លួនឲ្យមានពញ្ចេលព្រៃបានដូចគ្នា។
មកដល់តុប្បូងតុប្បូងខាងតុប្បូងបន្តិចទៀតទៅមុខ
ខណៈដែលទស្សនវិជ្ជាជន្មនៃអធិបតីនិយមឈានដល់ភាពពញ្ចេរីយ
ហើយស្រវឹងរកសំឡេងរដ្ឋបាតិហាលថ្មមួយ។

**និមិត្តសញ្ញានៃភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រវត្តន៍និយម៖ ពីណាប៉ូឡេអុង ទៅលនើន
ទៅស្ថាណីន**

បីយ៉ាងនេះ មិនមែនកើតឡើងដោយចៃដន្យឡើយ; វាជាទីបញ្ចប់ដល់វិវត្តន៍ជាបន្ត
តបន្ទាប់—មួយៗតំណាងឲ្យដំណាក់កាលបន្តិចទៅមុខមួយទៀតនៃក្នុងគន្លងរបស់ស្ថា
នាប្រជាជនតុប្បូង ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរលាយហត់យឺតៗរបស់ខ្លួន។
នាប៉ូឡេអុង—និមិត្តសញ្ញាដំបូងបង្អស់របស់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1798។
ដោយទទួលជ័យជម្នះនៅអាល្លឺម៉ង់ (ភាគខាងត្បូងតាមន័យអក្សរ)
គាត់បានលូតលាស់លើសកម្មិត (យុទ្ធនាការរុស្ស៊ី ឆ្នាំ 1812 ជាមហន្តរាយមួយ
ដែលចាប់ផ្តើមពីស៊ីប៊ែរីយ៉ាខាតបង់), ហត់បង់អាណាចក្រជាយប់របស់គាត់មកដល់ដំណាច់
(1813–1814), ទទួលបរាជ័យចុងក្រោយ (វិញ្ញាណក្ខន្ធ 1815), ហើយត្រូវនិរទេសពីរដង។
នាប៉ូឡេអុងតំណាងឲ្យការរលាយដល់វិវត្តន៍ជាដំណាក់កាល—ដូចគ្នាទៅនឹង
បុគ្គលម៉ែ និង អ៊ូស៊ីយ៉ា។

លនើនបានដណ្តើមមកដល់ប្រព័ន្ធគំណត់ទីតាំង ឆ្នាំ 1917។ ការ «រុញទៅមុខ»
របស់បុលសន្តិកបន្តិចតិចបុរាណនឹងរបបចាស់ (រួមទាំងអំណាចសាសនា)។ ប៉ុន្តែ
ដំណាក់កាលវិវត្តន៍មិនអាចផ្ទេរឲ្យមានសុចរិតភាពបានទេ;
សុខភាពផ្ទាល់របស់លនើនក៏ចាប់ផ្តើមខុសដោយច្បាស់ពីដំបូង
ហើយបុរេនុវត្តន៍ក៏ចាប់ផ្តើមកុលាយជាបុរេនុវត្តន៍ការិយាធិបតេយ្យ។

ស្ថាណីន ជាអ្នកបង្កើនប្រជាជន (Bonapartism សូរ្យាភិ) «បង្កកក»
ប្រព័ន្ធគំណត់ទីតាំងកុលាយជាចក្រភពយោធា-ការិយាធិបតេយ្យ
ដោយរកស្រានុកសមិទ្ធផលសុទ្ធតែ (សង្គ្រាមក្រុងប្រឆាំងនឹងកម្ពុជា
ដែលជាសមមូលបុរាណសកម្មិតនៃ Code របស់ Napoleon)
ប៉ុន្តែបែងចែកអំណាចទៅខាងក្នុង (ការប្រោសសម្បទាន) និងទៅខាងក្រៅ (ការពង្រីក)។
ទោះជាយ៉ាងណា ចិត្តគួរឲ្យមានលក្ខណៈខុសឆ្គងក្នុងលទ្ធផលនិយម;
បុរេនុវត្តន៍មិនអាចពិតប្រាកដ «បុរេបុរាណជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនឲ្យមានពញ្ចេលព្រៃ»
បានទេ ការពង្រីកហួសកម្រិត (អាហ្សែហ្គីស្តានីស្តាន ជាសមមូលទៅនឹងរុស្ស៊ីរបស់ Napoleon),
ភាពជាប់គាំង, កំណែទម្រង់ដល់បរាជ័យ (perestroika
គឺជាការប៉ុនប៉ងចុងក្រោយដ៏អស់សង្ឃឹម), ការហត់បង់រដ្ឋបរិវារ (1989–90 = ការហត់បង់
«សម្ព័ន្ធមិត្តភាព» ទាំងអស់), និងការរលាយខ្លួនចុងក្រោយ (1991)។

ការដួលរលំរបស់សហភាពសូវៀត
មិនមែនកើតឡើងភ្លាមៗទេ—ប៉ុន្តែជាការធ្លាក់ចុះជាបន្តិចបន្តួច
ដូចគ្នានឹងអធិរាជ្យរបស់ណាប៉ូឡេអុងមានសិក្សាចរិតទៅមួយដំណាច់មុន
ហើយដូចជារដ្ឋបាលរបស់បុគ្គលម៉ែ និង អ៊ូស៊ីយ៉ា
ដែលមានស្ថិតិស្រដៀងនឹងបន្ទាប់ពីពេលវេលានៃអំណាចក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេ។

«សុតចេខាងតុប្បង» ខាង «វិញញ្ញាណ» (អធិប្បាយភាពក្នុងទម្រង់រដ្ឋបាតិហាល)
បានទទួលការវិនិច្ឆ័យដ៏អូសបន្លាយរបស់ខ្លួនផងដែរ ត្រូវបានបំផ្លាញពីខាងក្នុង
មិនអាចទទួលបានការកុហកនោះឡើយ
ហើយត្រូវបានបោះបង់ចោលនៅក្នុងចលនាប្រឆាំងវិញរបស់ «សុតចេខាងជើង»
(ការរីកឡើងវិញនៃសុតចេហ្វាបក្នុងចលនាទំនើបនោះ)។

បដិវត្តន៍ហាវ៉ាង (ពីរជំហាន) ជានិមិត្តរូបនៃបដិវត្តន៍រុស្ស៊ី (ខែកុម្ភៈ
និងខែតុលា/បុលសនីក)។ ប្លូណាហ្វិច្ចីប្រឆាំងប្លូណូឡូអ៊ែរ
និងការរលាយហាត់ទៅជាបន្តបន្ទាប់
ជានិមិត្តរូបនៃការបង្កបង្កើនអំណាចប្រៃសណីយ៍
និងការរលាយហាត់ទៅជាបន្តបន្ទាប់របស់សូវៀត។ ទាំងអស់នេះគឺជាការសម្រេចចេញជាប្រហា
ងក្នុងសម័យទំនើបនៃសុតចេខាងតុប្បងនៅក្នុង ដានីយ៉ែល 11
ចាប់ពីការបរាជ័យនៃវិបល្លាសរបស់តូឡូមី និងការក្រអើតក្រវល់ចំពោះព្រះវិហារ
ឆ្លងកាត់អំពីហ្វាបដូចគ្នារបស់អ៊ូស៊ីយ៉ា និងទីបញ្ចប់ដ៏យឺតយ៉ាវរបស់គាត់
ទៅដល់ប្រទេសហាវ៉ាងក្នុងឆ្នាំ 1798 និងអនុស្សន៍មរតកមិនជឿព្រះរបស់វា
(សម័យលេនីន-ស្តាលីន) ដល់មិនអាចពង្រីកខ្លួនឯងដោយជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនឯង។

លេនីន ជាស្ថាបនិកបដិវត្តន៍ជ្រុលនិយម ឬជាអ្នកដណ្តើមអំណាច
(ស្របគ្នានឹងការឡើងកាន់អំណាចរបស់យ៉ាកូហ្វាង/បុលសនីក; ដំណាក់កាល «រុញទៅមុខ»
បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1917 មានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលនឹងសម័យក្នុងស្ថានប្លូណូឡូអ៊ែរ
បន្ទាប់ពី Brumaire)។ ស្តាលីន គឺជាអ្នកបង្កបង្កើនតាមប្រែប្រួលហ្វាត
(ជាអ្នកស្ថាបនាចក្រភពសូវៀត, ការបោះសម្រេច, ជ័យជម្នះក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ, កំពូលសង្គ្រាមគ្រឿង;
ចិត្តក្សត្រានិយមលើកតម្កើងឡើងក្នុងអធិបតេយ្យ ប៉ុន្តែមិនអាច «ពង្រីក» ជ័យជម្នះ
នោះឱ្យស្ថិតស្ថេរយូរអង្វែងបានទាំងស្រុង—ការពង្រីកហួសកម្រិតចាប់ផ្តើមឡើង)។

Khrushchev គឺជាមេដឹកនាំនៃដំណាក់កាល “រលាយទឹកកក” បន្ទាប់ពីឈានដល់កំពូល
(1953–1964)៖ ថ្នាក់ដឹកនាំស្តាលីន (សុន្ទរកថាសម្ភាសន៍ ឆ្នាំ 1956),
បង្ហាញអំពីពុករលួយខ្លះៗ, ពុយយាមធុរកិច្ចនៃម្តងមានកម្រិត,
ប៉ុន្តែមិនអាចដោះស្រាយការផ្ទុយគ្នាជាប្រព័ន្ធជានទេ។ នេះស្របគ្នានឹងដំណាក់កាល
“Thermidorian” ឬដំណាក់កាលដើមនៃការផ្តាច់ចុះ—បន្តបន្ទាប់យោងតាមការរីករាលដាល
ខណៈដែលចលនាសម្ព័ន្ធអធិបតេយ្យសុន្ទរកថានៅតែមានដល់
ប៉ុន្តែកើតតិចតួចស្របតាមស្តាលីន (ឧទាហរណ៍ ការអាម៉ាស់មុខក្នុងវិបត្តិមីស៊ីលតុយហា
ឆ្នាំ 1962 ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវការបរាជ័យក្នុងរបស់ប្លូណូឡូអ៊ែរ មុនការបរាជ័យធំៗ)។

កូហ្សាចូវ គឺជាអ្នកកែទម្រង់ដ៏អស់សង្ឃឹម (1985–1991) ដែលមាន perestroika
(ការរៀបចំចលនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញ) និង glasnost (ការបើកចំហ)
ជាកិច្ចប្រឹងប្រែងចុងក្រោយបង្អស់ដើម្បី «សង្កត់» ប្រព័ន្ធជា
ប៉ុន្តែវាបានពន្លឿនការរលំ—ការបាត់បង់ក្រុមបុល្លកខាងកើត (ជញ្ជាំងប៊ែរឡាំង ឆ្នាំ
1989) និងការបោះឆ្នោតក្នុងរដ្ឋ។ នេះជាសញ្ញាសម្គាល់ «ការបញ្ចប់ជាបន្តបន្ទាប់»
ដែលច្បាស់លាស់បំផុត៖
ដូចនឹងការពុយយាមក្នុងស្ថានភាពនៅគុតចុងក្រោយរបស់ប្លូណូឡូអ៊ែរ
មុនការរលាយនៃឆ្នាំ 1814 ឬការផ្តាច់ចុះយឺតយ៉ាវរបស់ប៉ូតូលម៉េ/អ៊ូស៊ីយ៉ា
បន្ទាប់ពីមរតកភាពក្នុងព្រះវិហារ។ កិច្ចព្រមព្រៀង/ជំនួបរបស់កូហ្សាចូវ ក្នុងឆ្នាំ

1989 ជាមួយសម្តេចហ៊ាប់ John Paul II (ស្តេចខាងជើង)
ជានិមិត្តរូបនៃការបរាជ័យខាងវិញ្ញាណ—អធិបតីមរតកស្តេចខាងត្បូង
ចុះចាញ់ចំពោះការងើបឡើងវិញរបស់អំណាចសម្តេចហ៊ាប់។

យល់ស្តីនូវអង្គការក្នុងការរំលាយបំបែក (ចាប់ពីឆ្នាំ 1991 តទៅ)
ដែលបានដឹកនាំទៅកាន់ការតស៊ូប្រឆាំងរដ្ឋប្បហារខ្មែរហ្វូង ឆ្នាំ 1991
ក្នុងរយៈពេលប្រធានាធិបតីនៃស៊ី គ្រូតពិនិត្យការបំបែករវាងសហភាពសូវៀត (ខែធ្នូ ឆ្នាំ
1991) ការផ្ទុះកើនឡើងនៃការបំបែកដោយ “shock therapy”
និងការសង្គ្រោះឡើងវិញនៃមូលធននិយម។ គាត់គាំពារឲ្យបញ្ចប់ដំបូកច្របល់ និង
“ការសង្គ្រោះឡើងវិញ” មួយផ្នែកនៃគោលនយោបាយបំបែក (មូលធននិយមអូលីហ្គាកាបិច
ដូចជាការរំលាយបំបែករបស់ Bourbon បន្ទាប់ពី Napoleon)។
រាជវាំងរបស់ស្តេចខាងត្បូងត្រូវបានបោះបង់ឲ្យបាត់បង់ ដោយបំពេញតាម ដានីយ៍លេ
11:40 អំពីការវាយលុកដូចខ្យល់ក្នុងពិភពខាងជើង
(សម្តេចហ៊ាប់តាមរយៈសម្តីនុយក្លែនជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិក)។

និមិត្តរូបបិទឃ្លាននេះសង្កត់ធ្ងន់លើការវិនិច្ឆ័យដែលអូសបន្លាយ ដំណាក់កាលមុតងៗ
ជាងការផ្តល់លក្ខណៈ ដូចជាជ័យជម្នះរបស់បុគ្គលមេទ័ព ៤ នាក់ហូររៀ
ដែលនាំទៅកាន់អំណាច ការលុកលុយចូលព្រះវិហារ ការដាក់ទណ្ឌកម្មពិព្វរៈ
និងការរំលាយបន្តិចមុតងៗ; ការដាច់ដោយឡែកដោយសារជំងឺយូឡង់របស់អ៊ូស្ត្រីយ៉ា
រហូតដល់ស្ថាប័ន; និងការបាត់បង់ជាបន្តបន្ទាប់របស់ណាប៉ូឡេអុង (រុស្ស៊ី, Leipzig, Paris,
Elba, Waterloo)។ ខុសបែនទាត់សូវៀតកំណត់ថា កំពូលនៃកម្រិតសុចរិតនៃការរំលាយសុភាពនៃ
ការខុសឆ្គងបន្តិចមុតងៗក្នុងសម័យការរំលាយទឹកកករបស់ឧស្សាហូរ
ដែលបង្កហេតុសន្តិសុខប្រទេសនៃកូនប្រពន្ធនា។ បន្ទាប់មក ភាពជាប់គាំងសម័យប្រជុំនៃ
ហើយបន្ទាប់មក កំណែទម្រង់របស់កកហូរ ក្នុងរយៈពេលជាតិក្នុងបង្កើនលុបចោល;
សម័យយល់ស្តីបញ្ចប់ការបោះសម្តីអាក្រក់នេះ (សហភាពសូវៀតត្រូវបានរំលាយ
ទម្រង់រដ្ឋាភិបាលនៃអធិសាសនាវិជ្ជាបញ្ចប់)។ «ចិត្តត្រូវបានលើកឡើងឡើង»
បង្កហេតុខុសតាមរយៈខុសបែនទាត់ទាំងមូល (ការប្រឆាំងព្រះដោយអធិសាសនាវិជ្ជា)
ប៉ុន្តែមិនមានអ្នកណាម្នាក់ «ប្រើប្រាស់ជ័យជម្នះឲ្យបានពេញលេញបំផុត» ឡើយ។

ចុងបញ្ចប់របស់ស្តេចខាងត្បូងទាំងឡាយកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់
ការវិនាសរបស់សាតាំងបានចាប់ផ្តើមនៃយុទ្ធគាំង ហើយនៃទីបំផុត
គាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅនិវេសន៍អស់រយៈពេល ១,០០០ ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ក៏ស្លាប់។

ហើយខ្ញុំបានឃើញទៅតាមមុខមកពីស្ថានសួគ៌
កាន់កូនស្រីនៃអណ្តូងដូចជាឥតហត្ថ និងច្បាំងដ៏ធំមួយនៃកូនដទៃរបស់គាត់។
ហើយគាត់បានចាប់នាគនោះ គឺជាពស់ចាស់ ដែលជាមារសាតាំង
ហើយចង់វាទុកអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។
ហើយគាត់បានបោះវាចូលទៅក្នុងអណ្តូងដូចជាឥតហត្ថ ហើយបិទវាទុក
ហើយបោះវាចូលទៅក្នុង ដើម្បីបិទឲ្យវាបញ្ចេញនាគប្រឆាំងនឹងទៀត
រហូតដល់មួយពាន់ឆ្នាំបានបំពេញគ្រប់ចំនួន; ហើយបន្ទាប់ពីនោះ
វាត្រូវតែត្រូវបានដោះលែងមួយរយៈពេល។
ហើយខ្ញុំបានឃើញបុល្លង្គក្នុងទាំងឡាយ
ហើយមានអ្នកអង្គុយលើបុល្លង្គក្នុងនោះ
ហើយសិទ្ធិវិនិច្ឆ័យត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ។

ហើយខ្ញុំឮបានឃើញពរលឹងរបស់អស់អ្នកក្នុងលៃគ្រូកាត់កុហល
ដោយពរោះសក្ខីភាពអំពីពរះយស្មើ និងដោយពរោះពរះបន្ទូលរបស់ពរះ
ហើយជាអស់អ្នកក្នុងលៃមិនបានថ្វាយបង្គំសក្ខីសាហាវនោះ ឬរបស់វា
ហើយក៏មិនបានទទួលសញ្ញារបស់វាដែលដឹងថា ឬនោះដែលដឹងរបស់ពួកគេដែរ។
ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ ហើយសោយរាជ្យជាមួយពរះគ្រីស្ទអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។
ប៉ុន្តែអ្នកសុំលាបដទៃទៀតមិនបានរស់ឡើងវិញទេ
រហូតទាល់តែមួយពាន់ឆ្នាំនោះបានបញ្ចប់។

នេះគឺជាការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ។ មានពរហើយបរិសុទ្ធ
គឺអ្នកណាដែលមានចំណែកក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយនេះ លើអ្នកទាំងនោះ
សព្វគ្រប់សុំលាបលើកទីពីរគឺមានអំណាចឡើង ប៉ុន្តែពួកគេនឹងជឿជាសង្គមរបស់ពរះ
និងរបស់ពរះគ្រីស្ទ ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់អស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។

ហើយកាលណាអស់រយៈពាន់ឆ្នាំហើយ សាតាំងនឹងត្រូវដោះចេញពីពន្ធនាគាររបស់វា ហើយវានឹងចេញទៅបោះបង្អួចបណ្តាសាសន៍ទាំងឡាយដែលនៅក្នុងទិសទាំងបួន
នៃនៃដី គឺកោះ និងម៉ាកោះ ដើម្បីប្រមូលពួកគេមករួមគ្នាសម្រាប់សង្គ្រាម;
ចំនួនរបស់ពួកគេមានដូចជាខ្ពស់ជាងមុន។
ហើយពួកគេបានឡើងមកលើផ្ទៃនៃនៃដី
ហើយឡើងទៅជុំវិញជុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធ និងទីក្រុងជាទីសុឡាញ់;
រួចមានក្បាលដីចុះមកពីពរះពីស្ថានសួគ៌ ហើយបំផ្លាញពួកគេអស់។
ហើយអារក្សក្នុងលៃបានបោះបង្អួចពួកគេ ត្រូវបានបោះទៅក្នុងបឹងក្បាលដី
និងសុពាន់ជ័រ ជាកន្លែងដែលសក្ខីសាហាវ និងហោរាក្បាលដីក្បាលដីនោះ;
ហើយពួកវានឹងត្រូវរងទារុណកម្មទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ អស់កល្បជានិច្ចចតុរ្យវិរណៈ
20:1-10។

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពីសុតចេតនាបង្កនោះក្នុង ដានីយ៍លៃ
ជំពូកដប់មួយ ខ ១១ ដល់ ១៥ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ទស្សនាវដ្តី «ពលរណ៍ចុងបញ្ចប់» ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ 1996
ហើយវាគឺជាឱកាសក្នុងការទំនាយពីគម្ពីរដានីយ៍លៃ ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1989។
ថ្មីៗនេះ ទស្សនាវដ្តីនោះត្រូវបានអានដោយ ChatGPT ហើយត្រូវបានស្ម័គ្រចិត្តយកមក
ត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រទេសអ៊ុយក្រែនក្នុងប្រតិភាសិត្យនៃខែទីសីសីប
ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងទស្សនាវដ្តីនោះ។
ខាងក្រោមនេះគឺជាការបំប្លែងខ្លីម្នាក់នៃទស្សនាវដ្តី
ដែលបានស្នើសុំក្នុងកំណត់ត្រាសាធារណៈអស់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ។
អត្ថបទដំបូងពីសំណេររបស់ Ellen White នៅក្នុងទស្សនាវដ្តីនោះ គឺ Testimonies,
volume 9, 11។

ទិដ្ឋភាពទូទៅ៖ អ៊ុយក្រែន ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃពាក្យទំនាយ

នៅក្នុងគ្រោងព័ត៌មានរបស់ទស្សនាវដ្តីស្តីពី ដានីយ៍លៃ 11:40-45 អ៊ុយក្រែន
ត្រូវបានពិភាក្សាក្នុងទំនាក់ទំនងនឹងការរំលាយនៃសភាពស្រៀត
និងការតស៊ូរវាងសម្តេចប៉ាប (ស្តេចខាងដើម) និងកុម្មុយនិស្តអធិបតេយ្យនិយម
(ស្តេចខាងត្បូង)។ អ៊ុយក្រែន ត្រូវបានបង្ហាញថាជាសមាសភាពមិនស្របគ្នាមួយទាំងផ្នែកសាសនា
និងភូមិសាស្ត្រនយោបាយ ក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃសង្គ្រាមកំណាង

ជាពិសេសទាក់ទងនឹងព្រះវិហារកាតូលិកអ៊ុយក្រែន
និងការផ្ទេរវិទ្យុមានសុចរិតភាពសរុបចុះហប់របស់វិញ
បន្ទាប់ពីរយៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍នៃការបង្កកុរាបកុរោមការគ្រប់គ្រងសូវៀត។

ទស្សនាវដ្តីនេះបង្ហាញថា
អ៊ុយក្រែនជាផ្នែកមួយនៃការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយដ៏ទូលំទូលាយនៃ ដានីយ៍លែ 11:40
ដោយពិពណ៌នាអំពីការបោះកប់យកទៅរបស់ស្ថិតចេខាងត្បូង
តាមរយៈសម្ព័ន្ធភាពរវាង វ៉ាទីកង់ និង សហរដ្ឋអាមេរិក។
អ៊ុយក្រែនត្រូវបានបង្ហាញថាជាកសិករនៃការចុះខុសដោយរបស់អធិបតីសូវៀត
និងការងើបឡើងវិញនៃទេវកម្មកាតូលិកនៃអឺរ៉ុបខាងកើត។

អ៊ុយក្រែន ក្នុងសង្គ្រាមរវាងស្ថិតចេខាងជើង និងស្ថិតចេខាងត្បូង

ទស្សនាវដ្តីនេះបង្ហាញថា ស្ថិតចេខាងត្បូងគឺជាអធិបតីនិយម
ដ៏ល្អប្រសើរបង្ហាញជាប្រភេទមុនដោយប្រទេសហាវ៉ា (1798)
ហើយក្រោយមកដោយរុស្ស៊ីសូវៀត។ ស្ថិតចេខាងជើងគឺជាសម្ថិតចេហ្នាប ហើយ ដានីយ៍លែ
11:40 ពិពណ៌នាអំពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណមួយ ដ៏ល្អប្រសើរជាងគេនៃឆ្នាំ 1798
និងឈានដល់ចំណុចបញ្ចប់ដោយការដួលរលំនៃសហភាពសូវៀតនៃឆ្នាំ 1989។
អ៊ុយក្រែនបង្ហាញខ្លួននៃក្នុងបរិបទនេះ ជាផ្នែកមួយនៃបុគ្គលសូវៀត
ដ៏ល្អប្រសើរបង្ហាញថា ការដួលរលំនៃសហភាពសូវៀតគឺជាជំហានដំបូងក្នុង
ការផ្លាស់ប្តូរវិស័យនៃប្រទេសស្ថិតចេហ្នាប (វិវរណៈ 13)។

ការបង្កកុរាបព្រះសហគមន៍កាតូលិកអ៊ុយក្រែន (បុរាណដ៏ល្អប្រសើរដកស្រង់)

ទស្សនាវដ្តីនេះរួមបញ្ចូលឯកសារយោងខាងលើកិច្ចសន្យាពីការបង្កើតបង្កើនសាសនិកកា
តូលិកក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សូវៀត។

ពីទស្សនាវដ្តី Time ចុះថ្ងៃទី ៤ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៩៖

«បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ការបង្កើតបង្កើនយ៉ាងសាហាវ
ប៉ុន្មានដងទៀតនៃមិនសូវមានការបង្កាបបង្កាបខ្លាំង ហេតុអ្វីបានជាលទ្ធផលទៅក្នុងអ៊ុយក្រែន
និងបុគ្គលសូវៀតថ្មី ដោយប៉ះពាល់ដល់មនុស្សសាប្បាយនាក់
ក្នុងចំណោមកាតូលិក្យ៉ាង និងប្រូតេស្តង់ ព្រមទាំងអORTHODOX ផងដែរ។»

អ៊ុយក្រែនត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាតំបន់សំខាន់មួយ
ដ៏ល្អប្រសើរកាតូលិកត្រូវបានបង្កកុរាបកុរោមរបបកុម្មុយនិស្ត។

ការផ្ទេរវិទ្យុសរុបចុះហប់នៃសាសនាចក្រកាតូលិកអ៊ុយក្រែន

ចំណុចសំខាន់មួយនៃការពិភាក្សាអំពីអ៊ុយក្រែន
គឺការផ្ទេរវិទ្យុសរុបចុះហប់នៃព្រះវិហារកាតូលិកអ៊ុយក្រែន
ដ៏ល្អប្រសើរហាមឃាត់អស់រយៈពេលយូរមកហើយ។

មកពី ទស្សនាវដ្តី Life ឧសភា ឆ្នាំ 1989៖

«បីសតកកាតូលិកថ្មីចំនួនបីរូប
ត្រូវបានគេដាក់នៅក្នុងបុរេសេដ្ឋកិច្ចស្ថាប័ននាពេលថ្មីៗនេះ។ ហើយនៅខែនេះ
ហត្ថហេតុ នឹងជួបសម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ យូហាន ប៉ូល ទី២
ក្នុងអំឡុងពេលនៃសុភមង្គលកិច្ចចុះកាន់បុរេសេដ្ឋកិច្ច
ដដែលជាការជួបមុខមុខលើកដំបូងរវាងមេដឹកនាំនៃវិមានក្រីមឡាំង និងវិមានវ៉ាទីកង់។
កិច្ចចុះបុរេដ្ឋាននេះអាចនាំទៅដល់ការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពព្រះវិហារកាតូលិកអ៊ុយក្រែន
នៃ ដដែលត្រូវបានហាមឃាត់ជាយូរមកហើយនៅក្នុង ស.ស.ស.រ.»

ពិនិត្យស្រាវជ្រាវ U.S. News & World Report ថ្ងៃទី ១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨៩៖

«ការរស់ឡើងវិញនៃវិវាទខាងសាសនា ត្រូវបានរំពឹងថា
នឹងរួមបញ្ចូលការលុបចោលការហាមឃាត់ជាផ្លូវការលើព្រះវិហារកាតូលិកអ៊ុយក្រែន
ដែលមានសមាជិកប្រាំលាននាក់
ហើយដែលបានបន្តមានជីវិតដោយសម្ងាត់តាំងពីឆ្នាំ 1946 មក
នៅពេលស្ថាប័នបានបញ្ចេញបញ្ជាឱ្យបញ្ចូលវាទៅក្នុងព្រះវិហារអORTHដុកស៍ស្តី
ការទទួលបានការទទួលស្គាល់ស្ថាប័នសម្រាប់ព្រះវិហារអ៊ុយក្រែន
គឺជាគោលបំណងសំខាន់មួយរបស់សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ។»

ទស្សនាវដ្តីនេះបង្ហាញករណីនេះថាជាភស្តុតាងនៃការចុះខុសយោងរបស់ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធ
បរិស្ថាននិយម និងជាការសង្ខេបឡើងវិញនូវអំណាចកាតូលិក។
វាត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាលទ្ធផលនៃមុខងារទូទៅរបស់វ៉ាទីកង់
ហើយត្រូវបានលើកបង្ហាញថាជាចំណុចសំខាន់មួយក្នុងការសម្រេចបំពេញនៃ ដានីយ៉ែល
11:40 ដោយដាក់អ៊ុយក្រែនជាឧទាហរណ៍ដែលអាចមើលឃើញបាននៃការដល់សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ
ពុទ្ធសាសនាឥទ្ធិពលមកវិញនៅក្នុងទីក្រុងអ៊ីតាលីកុម្មុយនិស្ត។

អ៊ុយក្រែន ជាភស្តុតាងនៃការរីកចម្រើនទៅមុខរបស់សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ

ការរំលាយនៃទ្វីកុម្មុយនិស្ត
មិនមែនគ្រាន់តែជាការផ្តាច់ការបង្កើនកែច្នៃយោងប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាបរាជ័យខាងវិញ្ញាណរបស់អធិបតេស្តិយម
ការរីកចម្រើននៃក្រុមសាសនាស្រដៀងគ្នាជាមួយយោងរបស់សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ និងជាការចាប់ផ្តើមនៃការ
វិលត្រឡប់របស់អំណាចសម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំកាន់ឥទ្ធិពលគ្រប់គ្រងពិភពលោក។
បុរេសេដ្ឋកិច្ចអ៊ុយក្រែនក្លាយជាករណីសិក្សាមួយអំពីការរុះរើការបង្កក្បាបសាសនារបស់សូវៀត
និងជាជ័យជម្នះយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ទីក្រុងរ៉ូមនៅអឺរ៉ុបខាងកើត។
វាគឺជាឱកាសឱ្យការផ្តាច់ការបង្កើនដែលអាចមើលឃើញបាន
ពីអធិបតេស្តិយមដែលត្រូវបានបង្កប់នូវ
ទៅកាន់អំណាចកាតូលិកដែលត្រូវបានស្ថាប័នឡើងវិញ
ហើយការផ្លាស់ប្តូរសាសនាចក្រកាតូលិកអ៊ុយក្រែនស្របច្បាប់
ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការបញ្ចប់ខាងទំនាយថា
សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំនឹងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដាក់សម្ភាសន៍ប្រចាំប្រចាំ «ដូចជាឧទាហរណ៍»។

អ៊ុយក្រែន និងលំដាប់ពុយក្រែនដ៏ទូលំទូលាយជាងនេះ៖

1. ១៩៨៨ — សម្ភាសន៍សង្គមទទួលបានស្ថាប័ន។
2. 1917 – លទ្ធផលនៃអធិបតេស្តិយមមានផ្តាច់ការបង្កើនទៅកាន់បុរេសេដ្ឋកិច្ច (បដិវត្តន៍បុលសេដ្ឋកិច្ច)។

មានបង្កកើតជាផ្ទុះកែមួយនៃប្រព័ន្ធដំបូងក្នុងការពុំយោបល់របស់សាហាវរបស់អំណាចសម្តេច

តចេហ៍បា។ ដូច្នេះ អ៊ុយក្រែនគួរមានបង្កាញ
មិនមែនជាពិភពគតិការណ៍នយោបាយដាច់ដោយឡែកមួយទេ
ប៉ុន្តែជាសញ្ញាសម្គាល់ខាងទំនាយមួយ នៅក្នុងចលនាចុងក្រោយនៃជំនឿលើ 11។